

การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เรื่องประวัติศาสตร์การแต่งหน้า
ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้หญิงตั้งแต่อายุ 20 – 25 ปี

ศิลปินพันธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบสื่ออนวัตกรรม
พฤษภาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

**ELECTRONIC BOOK DESIGN OF MAKEUP HISTORY FROM 1970 – 2016 FOR
WOMEN AGED 20 – 25 YEAR OLD**

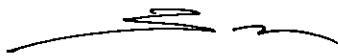
**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Bachelor of Fine and Applied Arts Degree
in Innovative Media Design**

May 2017

Copyright 2017 by Naresuan University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เรื่องประวัติศาสตร์การแต่งหน้า
ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้หญิงตั้งแต่อายุ 20 – 25 ปี”
ของ นางสาวอาภาสิริ วัฒนพันธ์
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่ออนวัตกรรม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ลลิตา อินทรลักษณ์)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ลลิตา อินทรลักษณ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชฎานิต ชิงช่วง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชวลิต ดวงอทา)

.....กรรมการ

(ดร.คณัย เรียบสกุล)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองภายในหัวข้อเรื่อง การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 - 2559 สำหรับผู้หญิงอายุ 20 - 25 ปี ได้สำเร็จลงได้ดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์ อาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงอาจารย์ในสาขาวิชาออกแบบสื่อวัฒนธรรมทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะในเรื่องของการออกแบบด้วยการเอาใจใส่เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตในสาขาออกแบบสื่อวัฒนธรรม (รุ่นที่ 9) ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือตลอดมา

ขอขอบคุณนางสาวเนรวิชรา สงฆ์มณี , นางสาวภัณฑิรา แซ่เฮง ,นางสาวชุติกกาญจน์ ภาระภักดีและนางสาวเพียงตะวัน ถาวรกุล ที่ช่วยเหลือในการเป็นนางแบบถ่าย VDO

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้ความสนใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปนิพนธ์ฉบับนี้จะให้ประโยชน์ต่อสังคมและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มากก็น้อย

อาภาสิริ วัฒนพันธ์

ชื่อเรื่อง	การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่อง ประวัติศาสตร์ การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้ทงอายุ 20 – 25 ปี
ผู้วิจัย	นางสาวอาภาสิริ วัฒนพันธ์
ที่ปรึกษา	อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาการออกแบบสื่อนวัตกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันเรื่องของการรับข่าวสารหรือหาข้อมูล ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการเปิดหนังสือหรือเปิดวิทยุฟังอย่างเดียวแล้ว แต่สามารถหาอ่านได้จากแอปพลิเคชันต่างๆ ในโทรศัพท์ หรือการหาหนังสืออ่านก็ไม่จำเป็นจะต้องเปิดอ่านแต่ในหนังสือ เพราะมีการพัฒนาให้เป็น ebook หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เราสามารถพกพาไปในสมาร์โฟนหรือแท็บเล็ตเราได้ สะดวกและสามารถหาอ่านได้มากกว่า 1 เล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรือ ebook คือ หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้ แทรกเสียง รูปภาพและวิดีโอได้ และสามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา

การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้ทงอายุ 20 – 25 ปี มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการแต่งหน้าในแต่ละยุคที่ได้แบ่งมา รวมไปถึงการศึกษาการออกแบบเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้เกิดวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ขึ้นมา

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นแอปพลิเคชันที่ช่วยให้กับคนที่รักการอ่านได้อ่านหนังสือมากขึ้น และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบยังช่วยให้ความน่าสนใจเกี่ยวกับการแต่งหน้ามากขึ้น และได้เรียนรู้และทดลองไปพร้อมๆ กัน

สารบัญ

บทที่	หน้า
หน้าอนุมัติศิลปนิพนธ์.....	ก
ประกาศศฤงคาร.....	ข
บทคัดย่อ.....	ค
1 บทนำ.....	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
1.4 วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน.....	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง.....	
2.1.1 ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการแต่งหน้า.....	6
2.1.2 เครื่องสำอาง.....	8
2.1.3 อุปกรณ์ในการแต่งหน้า.....	30
2.1.4 การแต่งหน้า.....	37
2.2 ข้อมูลด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	
2.2.1 ความเป็นมาของมัลติมีเดีย.....	41
2.2.2 มัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.2.3 องค์ประกอบในการใช้มัลติมีเดีย.....	42
2.2.4 ประโยชน์ของมัลติมีเดีย.....	46
2.2.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ.....	48
2.2.6 ประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ.....	48
2.2.7 ข้อดี – ข้อเสียของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	50
2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย.....	51
กรณีศึกษา.....	53
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.3 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย.....	60
3.4 แนวทางการออกแบบ.....	60
3.5 สรุปแนวความคิดในการออกแบบ.....	64
4 การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน.....	
4.1 Pre Production.....	
4.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์.....	66
4.1.2 แนวทางในการออกแบบ.....	66
4.1.3 เขียน Site map ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ.....	66
4.2 Production	
4.2.1 การถ่ายผลงานในรูปแบบ VDO.....	67
4.2.2 การออกแบบการจัดวางและ Interactive ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	67
4.3 Post Production.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	
5.1 วัตถุประสงค์.....	74
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.3 ปัญหาที่พบในการปฏิบัติงาน.....	75
5.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้วิจัย.....	82

สารบัญภาพ

	หน้า
1 ครีมรองพื้น.....	9
2 แป้งผสมรองพื้น.....	9
3 ปิปีครีม.....	10
4 ซีซีครีม.....	11
5 คอลซิลเลอร์.....	11
6 คอลซิลเลอร์ 2.....	12
7 โพรเมอร์.....	12
8 ตารางเทียบสีผิวกับสีครีม Base	13
9 ครีม Base	13
10 ตัวอย่างแป้งฝุ่น.....	13
11 ตัวอย่างแป้งอัดแข็ง.....	14
12 ตัวอย่างแป้งเนื้อผิวแบบแมตต์.....	14
13 ตัวอย่างแป้งเนื้อผิวผสมซิเมเมอร์.....	15
14 ตัวอย่างแป้งเนื้อผิวบรอนเซอร์.....	15
15 ตัวอย่างแป้งโปร่งแสง (จีบัน).....	16
16 ตัวอย่างแป้งที่มีสีตรงกับโทนสีผิว.....	16
17 ตัวอย่างแป้ง.....	17
18 ตัวอย่างรูปแบบการเขียนคิ้ว.....	17
19 ที่เขียนคิ้วชนิดต่างๆ	18
20 รูปอายแชโดว์.....	18
21 รูปอายแชโดว์ 2 (Shiseido).....	19
22 รูปอายไลเนอร์.....	19
23 ตัวอย่างอายไลน์เนอร์เจล.....	20
24 อายไลน์เนอร์แบบน้ำ.....	21

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า
25 อายไลเนอร์แบบปากกา.....	21
26 ตัวอย่างของอินเนอร์ไลน์.....	22
27 ตัวอย่างบรัชออน.....	22
28 ตัวอย่างบรัชเชอร์แบบฝุ่น.....	24
29 ตัวอย่างบรัชเชอร์แบบครีม.....	24
30 ตัวอย่างบรัชเชอร์แบบน้ำ (etude house).....	25
31 ลิปสติก.....	25
32 ลิปสติกเนื้อครีม.....	26
33 ลิปสติกเนื้อแมตต์.....	26
34 ลิปสติกเนื้อเซียร์/เนื้อชาติน.....	27
35 ฟรอสตี้ลิปสติก.....	27
36 Shine Lipstick	28
37 ลิปเนื้อแมตต์ / ลิปจัมจุ่ม.....	28
38 ลิปกลอส.....	29
39 ทินท์.....	29
40 ลิปไลเนอร์.....	30
41 ลิปบาล์ม / ลิปมัน.....	30
42 แปรงปิดแก้ม.....	31
43 แปรงลงรองพื้น.....	31
44 แปรงลงแป้ง.....	32
45 แปรงลงคอนซีลเลอร์.....	32
46 แปรงลงอายแชโดว์.....	33
47 แปรงลงอายไลน์เนอร์.....	33
48 แปรงเขียนคิ้ว.....	34

สารบัญภาพ

	หน้า
49 แปรงลงลิปสติค.....	34
50 พัพ.....	34
51 ฟองน้ำแบบวงรี.....	35
52 ฟองน้ำแบบสามเหลี่ยม.....	35
53 ฟองน้ำทรงแปลก.....	36
54 ฟองน้ำทรงหยดน้ำ.....	36
55 การเลือกรองพื้น.....	37
56 การใช้คอลซีลเลอร์ครีม Base	38
57 การเขียนคิ้ว	39
58 การกรีดอายไลเนอร์.....	40
59 การปิดมาสคาร่า.....	41
60 กรณีศึกษา (1).....	53
61 กรณีศึกษา (2).....	54
62 กรณีศึกษา (3).....	55
63 ยุค 70.....	57
64 ยุค 80.....	58
65 ยุค 90.....	58
66 ยุค 2000.....	59
67 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย.....	60
68 Sitemap	60
69 Logo	61
70 Layout	61
71 Mood & Tone	62
72 Font	62
73 References	63

สารบัญภาพ

	หน้า
74 Site map(2).....	66
75 การถ่าย VDO การแต่งหน้า.....	67
76 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 1.....	67
77 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 2.....	68
78 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 3.....	68
79 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 4.....	69
80 แบบร่างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	70
81 ยุคที่ 1 (70) 2513 มนต์รักลูกทุ่ง.....	70
82 ยุคที่ 1 (70) 2513 มนต์รักลูกทุ่ง (2).....	70
83 ยุคที่ 2 (80) 2523	71
84 ยุคที่ 2 (80) 2523 (2).....	71
85 ยุคที่ 3 (00) 2543	71
86 Adobe Indesign	72
87 Adobe Premiere Pro	72
88 Adobe After Effects	73
89 Adobe flash	73
90 การจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์ที่หอศิลป์ กทม.....	80
91 เจ้าของผลงาน.....	82

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแต่งหน้าอาจจะเป็นเรื่องไกลตัวสำหรับใครหลายๆ คน แต่ก็มีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่มองว่าการแต่งหน้าเป็นเรื่องสำคัญต่อตัวเอง เพราะการแต่งหน้ามักจะเป็นการเสริมความมั่นใจให้กับหลายๆ คนเวลาออกไปทำงานหรือเจอผู้คนต่างๆ หรือเพื่อบดบังในจุดบกพร่องของใบหน้าในสิ่งที่ผู้หญิงไม่ต้องการให้ใครเห็น จึงทำให้เกิดความหลากหลายในการแต่งหน้า หลากหลายเทคนิคในการแต่ง ทำให้เกิดเทรนด์การแต่งหน้าใหม่ๆ ขึ้นมาไม่รู้จบและยังเกิดการแบ่งเป็นยุคของการแต่งหน้าอีกด้วย ในปัจจุบันเกิดเทรนด์การแต่งหน้ามากมายที่สามารถให้เราเลือกแต่งตามได้ไม่รู้จบ มีการผสมหลากหลายเทคนิคเข้าด้วยกันหรือการออกแบบการแต่งหน้าแนวใหม่ๆ เกิดขึ้น เลยทำให้บางคนไม่สามารถที่จะแต่งตามได้จึงเกิดเป็นปัญหาใหม่ๆ ได้ หรือความไม่ชำนาญในการแต่งก็เป็นอีกปัญหาได้

การออกแบบสื่อการแต่งหน้าแต่ละยุคนั้น เราเลือกที่จะทำเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เพราะในยุคสมัยปัจจุบันสื่อออนไลน์มีอิทธิพลต่อชีวิตมาเป็นอันดับต้นๆ จึงทำให้การจัดทำสื่อที่น่าจะเป็นที่สนใจและมีความทันสมัยในปัจจุบันได้ สามารถที่จะออกแบบการแต่งหน้าในรูปแบบของตนเองได้ โดยการเอาหลากหลายเทคนิคในแต่ละยุคที่เราชอบเอามาผสมกันในช่วงท้ายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ

ดังนั้นการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับการแต่งหน้าของแต่ละยุคที่มีมาในอดีตตั้งแต่ พ.ศ. 2513 - 2559 พร้อมทั้งมีการสอนและเทคนิคการแต่งหน้าตามในแต่ละยุคทั้ง VDO และการอธิบายด้วยรูป อีกทั้งในช่วงท้ายจะมีเกมที่ให้คนอ่านสามารถออกแบบการแต่งหน้าของตนเองได้ โดยการนำเทคนิคต่างๆ ของแต่ละยุคมาผสมกันและนำกลับไปใช้ได้จริง

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ
2. เพื่อศึกษาการแต่งหน้าของแต่ละยุค
3. เพื่อออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่องประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ.2513 - 2559

3. ขอบเขตของงานวิจัย

3.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ผู้หญิงอายุระหว่าง 20 – 25 ปี

3.2 ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ จำนวน 40 หน้า (รวมปก)

VDO การแต่งหน้าของแต่ละยุค

โปสเตอร์ ขนาด A3 จำนวน 1 แผ่น

CD ผลงานพร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวน 1 กล่อง

4. วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน

- 4.1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งหน้าในแต่ละยุค
- 4.2. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์
- 4.3. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4.4. สร้างแนวความคิดในการออกแบบ
- 4.5. สร้างผลงานในรูปแบบ VDO / (50 %)
- 4.6. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่เหลือ
- 4.7. พัฒนาผลงาน VDO (90 %) / หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ (90%)
- 4.8. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4.9. พัฒนาผลงานจนสมบูรณ์
- 4.10. ตรวจสอบผลงานและปรับแก้ไข / ผลงานออกแบบเสร็จสมบูรณ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม	เดือน												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งงานในแต่ละยุค	←→												
2.รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์		←→											
3.เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา	←→	←→											
4.สร้างแนวความคิดในการออกแบบ			←→										
5.สร้างผลงานในรูปแบบ VDO / (50 %)				←→									
6.เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่เหลือ					←→								
7.พัฒนาผลงาน VDO (90 %) / หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ (90%)						←→							
8.เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา								←→					
9.พัฒนาผลงานจนสมบูรณ์									←→				
10.ตรวจสอบผลงานและปรับแก้ไข / ผลงานออกแบบเสร็จสมบูรณ์											←→		

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ E – book หมายถึง หมายถึงหนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทั้งในระบบออฟไลน์ และออนไลน์ คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้ นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถสั่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และการแต่งหน้าในแต่ละยุค
2. ได้ออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้า ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 - 2559
3. ทำให้ผู้ที่สนใจในการแต่งหน้าแต่เป็นมือใหม่ได้เรียนรู้วิธีการแต่งหน้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เรื่องประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่พ.ศ. 2513 - 2559 สำหรับผู้ทงอายุ 20 – 25 ปี ได้ศึกษาแบ่งข้อมูลเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

- 2.1.1 ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการแต่งหน้า
- 2.1.2 เครื่องสำอาง
- 2.1.3 อุปกรณ์ในการแต่งหน้า
- 2.1.4 การแต่งหน้า

2.2 ข้อมูลด้านการออกแบบ

- 2.2.1 ความเป็นมาของมัลติมีเดีย
- 2.2.2 มัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์
- 2.2.3 องค์ประกอบในการใช้มัลติมีเดีย
- 2.2.4 ประโยชน์ของมัลติมีเดีย
- 2.2.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ (ebook)
- 2.2.6 ประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ (ebook)
- 2.2.7 ข้อดี - ข้อเสีย

2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

- 2.3.1 กลุ่มเป้าหมาย 20 – 25 ปี

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

2.1.1 ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการแต่งหน้า

การแต่งหน้าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับผู้หญิงมานานหลายพันปี มีวิวัฒนาการกันมากมายหลายเวอร์ชัน กว่าที่จะเป็นลักษณะที่เราเห็นกันในปัจจุบัน ได้มีการทดลองใช้สารเคมีต่างๆ มาแต่งแต้มสีสันทนใบหน้า รวมทั้งสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัยก็มีผลต่อลักษณะการแต่งหน้าของผู้หญิงอย่างน่าสนใจ ตามเราไปดูกันว่าความสวยของสุภาพสตรีในวันนั้น กับหญิงงามในวันนี้ต่างกันแค่ไหน

1) อียิปต์โบราณ (3100-332 ปีก่อนคริสตกาล)

สังคมอียิปต์โบราณเป็นสังคมที่เปิดรับการใช้เครื่องสำอางมาก ผู้คนจากทุกชนชั้น ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างก็แต่งหน้ากันทุกวัน ผู้หญิงในยุคอียิปต์โบราณมีอิสรภาพในการทำสิ่งต่างๆ เมื่อเทียบกับยุคอื่น พวกเขาสามารถรับมรดกที่ดิน หรือมีธุรกิจเป็นของตัวเองได้ ดังนั้นการแต่งหน้าจึงเป็นสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้ตามใจตนเองด้วย โดยการแต่งหน้าของยุคสมัยนั้นมักใช้ขี้ผึ้ง ในการดูแลผิวพรรณให้นุ่มนวลและช่วยชะลอริ้วรอยแห่งวัย สาวอียิปต์ในยุคนี้เริ่มใช้สีดำ และเขียวซึ่งเป็นสีสันทันที่ได้จากธรรมชาติ มาทำผงแป้งแต่งแต้มเปลือกตากันแล้วด้วย

2) กรีกโบราณ (800-600 ปีก่อนคริสตกาล)

ถึงแม้ว่าในยุคนี้ผู้หญิงจะสามารถแต่งหน้าได้ แต่ไม่นิยมแต่งให้จัดจ้านเห็นเครื่องสำอางชัดเจน โดยเฉพาะในสังคมชั้นสูงซึ่งเชื่อว่าหน้าที่หลักของผู้หญิงคือการครองตัวเป็นพรหมจรรย์ อยู่บ้านและดูแลครอบครัว ผู้หญิงในสมัยนี้จึงแต่งหน้าบางๆ โดยใช้เพียงแป้งฝุ่นสีขาว และเติมสีสันทันให้ใบหน้าอย่างบางเบาด้วยสีที่ได้จากพืชหรือผลไม้ อย่างเช่นสตรอเบอร์รี่ บางคนอาจเลือกใช้สีย้อมที่มีส่วนผสมของสารอันตรายอย่างตะกั่วและปรอท นอกจากนั้นยังเขียนคิ้วด้วยไม้ขีดเผาให้ยาวจนจรดกันกลางหน้าผาก

3) ยุคกลาง (ศตวรรษที่ 5- ศตวรรษที่ 15)

ยุคนี้ศาสนาคริสต์เริ่มเข้ามามีอิทธิพลในสังคมยุโรป บรรดานักเขียนชาวคริสเตียนสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเครื่องสำอางและการหลอกลวง ส่งผลให้ในสมัยนี้การแต่งหน้ามิได้เป็นเพียงสิ่งที่ไร้สนิยมแต่ยังเป็นบาปอีกด้วย ผู้หญิงจึงปรุงเครื่องประทินผิวขึ้นใช้เองที่บ้านเพื่อพยายามทำให้ผิวขาวเนียนใสไร้จุดด่างดำ แต่ในทางกลับกันในส่วนของชาวสเปนจึงนิยมแต่งหน้าด้วยโทนสีชมพูเพื่อผิวเปล่งประกายแลดูมีเลือดฝาด

4) ช่วงศตวรรษที่ 16

ในสมัยนั้นเวนิสเป็นเมืองหลวงแห่งแฟชั่น ปารีส และความบันเทิงต่างๆ ทำให้สตรีชั้นสูงในเวนิสต้องแต่งหน้าจัดเพื่อปกปิดร่องรอยการอดนอนเพราะไปรื่นเริงอยู่ในงานปาร์ตี้กันจนเช้า ร่องพื้นที่นิยมใช้กันชื่อว่า เวนีเซียน เซอรุส (Venetian Ceruse) ซึ่งราคาแพง มีฤทธิ์ทำให้ผิวขาวเหมือนหยวกกล้วย แต่มันมีส่วนผสมของผงตะกั่วขาวซึ่งอันตรายมาก นอกจากจะทำให้ลายสุขภาพผิวและทำให้ผมร่วงแล้ว หากใช้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานรองพื้นตัวนี้อาจมีผลจนถึงขั้นเสียชีวิต ส่วนที่ปิดกั้นนิยมใช้สีแดงสด ทำมาจากผงปรอทซัลไฟด์ซึ่งเป็นอันตรายต่อผิวและร่างกายเช่นกัน

5) ช่วงศตวรรษที่ 17

ลิปสติก ผงบลัชออน ดินสอเขียนคิ้ว และน้ำยาย้อมสีผมเป็นไอเท็มสุดฮิตของสาว ๆ ยุคนี้เลยทีเดียว แม้ส่วนผสมหลักจะมาจากธรรมชาติ แต่ยังมีสารปรอทเป็นส่วนผสม นั่นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้สาว ๆ ในยุคนั้นมีอาการแพ้เครื่องสำอาง ผมห่วง และบางรายอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตเลยทีเดียว

6) กลางศตวรรษที่ 18

ยุคนี้เมืองหลวงแห่งแฟชั่นของยุโรปย้ายมาอยู่ที่กรุงปารีส ลักษณะการแต่งหน้าที่โดดเด่นในสมัยนี้คือการปิดกั้นให้เห็นสีสันชัดเจน ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้ชนชั้นสูงแตกต่างจากชนชั้นกลาง ตามหนังสือประวัติศาสตร์มักแสดงภาพมาตาม เดอ ปอมปาดัวร์ (Madame de Pompadour) สนมเอกของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 พร้อมแก้มสีชมพูฉ่ำ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อสี ปอมปาดัวร์พิงค์ (Pompadour Pink) และยังเป็นยุคที่หญิงสาวนิยมกรรคิ้ว การบำรุงขนตาด้วยน้ำมันละหุ่ง (castor oil) ทาแป้งที่ทำมาจากผงข้าว และตัดแต่งเล็บอีกด้วย นอกจากนี้ยังเริ่มทาลิปสติก และปิดกั้นจากสีที่ได้จากธรรมชาติอีกด้วย ในปี 1820 Eugene Rimmel ผู้คิดค้นเครื่องสำอางที่เป็นตัวช่วยให้ขนตาองุ่น แลดูดวงตาคมขึ้น เจ้าเครื่องสำอางตัวที่ว่านั้นก็คือ มาสคาร่านั่นเอง และที่สำคัญยังเป็นมาสคาร่าที่ปลอดภัยและมีอีกด้วย

7) ยุควิกตอเรีย (ศตวรรษที่ 19)

ยุคนี้เป็นช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่มีกฎเกณฑ์สังคมที่เคร่งครัดที่สุด ส่วนหนึ่งเพราะพระนางวิกตอเรียเป็นพระราชินีที่เคร่งศาสนาและมีจริยธรรมสูง พระองค์มีพระราชดำริว่าการแต่งหน้าเป็นสิ่งหยาบคายและไม่เป็นกุลสตรี การแต่งหน้าเมื่อเข้าสังคมถือเป็นเรื่องไม่สุภาพ เพราะฉะนั้นในสมัยนี้ผู้หญิงแทบจะไม่แต่งหน้าเลย การเติมสีสันบนใบหน้าสามารถทำได้โดยใช้ลิปบาล์มที่มีสีอ่อนๆ การหยิกแก้มและการกัดริมฝีปากเท่านั้น บางคนอาจเลือกใช้กระดาษสีแดง ตัดเป็นชิ้นเล็กๆ ชุบน้ำพอมาดและนำมาถูริมฝีปาก แต่ในปี 1910 วิวัฒนาการของแป้งลึบหรือแป้งพัฟที่สาว ๆ รู้จักกันดี แพ็กเกจต่างๆ เริ่มมีลูกเล่นมากขึ้น มีกระจกส่องหน้า มีพัฟพองน้ำ และแปรงแต่งหน้าเกิดขึ้นตามมา

ปี 1914 ในยุคนี้สาวๆ ทรูก็ยังนิยมใช้ต้นเฮนน่า ในการเขียนเส้นขอบตา
อยู่ และในยุคนี้เทรนด์การแต่งหน้ามักได้รับอิทธิพลจากเหล่าซูเปอร์สตาร์ในยุคนั้นอีกด้วย

ปี 1920 ยุคนี้สาวๆ นิยมใช้ลิปกอส ที่ตัดขนตา มาสคาสคาร่าชนิดต่าง ๆ

ปี 1950 กระแสนิยมการเขียนตาแบบลายเส้นหนาๆ หรือ “แคทอาย” ซึ่ง
เจ้าของกระแสคือสาวนักแสดงอังกฤษเชื้อสายเนเธอร์แลนด์นามว่า Audrey Hepburn คนนี้เอง

ปี 1970 เทรนด์การใช้เครื่องสำอางที่เน้นสีส้ม และความโดดเด่นของดวงตา
อุปกรณ์แต่งหน้าที่ขาดไม่ได้ของสาวยุคนี้คือ อายแชโดว์ และอายไลน์เนอร์ชนิดต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่
ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวอย่างมาก ในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องสำอาง

ปี 1990 เป็นยุคเริ่มต้นเครื่องสำอางเพื่อต่อต้านริ้วรอย และการลดเซลล์
ลูไลท์ วัยร้ายของความงามนั่นเอง

8) ศตวรรษที่ 20

ในยุคที่อุตสาหกรรมภาพยนตร์เริ่มเฟื่องฟู ทำให้ผู้คนเริ่มหลงใหลในความ
งามของดาราสอสิวูด ไม่ว่าจะสาวคนไหนก็อยากจะมีหน้าตาสวยเหมือนพวกเธอ ประกอบกับเป็นช่วงที่
รณรงค์เรื่องสิทธิสตรีอย่างแพร่หลาย ทำให้การแต่งหน้าได้รับความนิยมอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน บุคคล
ทั่วไปเริ่มหาซื้อเครื่องสำอางได้ง่ายขึ้น และความงามของหญิงสาวกลายเป็นเครื่องแสดงถึงพลังของ
พวกเธอ ช่วงศตวรรษที่ 20 นี้เป็นช่วงที่ผู้หญิงมีอิสระในการแต่งหน้าตามที่ตัวเองต้องการโดยไม่ถูกปิด
กั้นจากสังคมและในปี 2002 ได้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เป็นตัวช่วยลดเลือนริ้วรอย อย่าง “โบท็อกซ์”
เริ่มเป็นที่นิยมอย่างมากหมู่สาว ๆ ตั้งแต่ ปี 2002 เป็นต้นมา

2.1.2. เครื่องสำอาง

1) Foundation

รองพื้นมีหลายรูปแบบ ทั้งชนิดน้ำ ชนิดครีม บาล์ม แท่ง เยอะแยะไปหมด
เป็นอะไรที่แทบจะเอาทุกขวดมารวมกันถึงได้ตรงตามความต้องการของตัวเอง รองพื้นใช้ในการกลบ
ทุกสิ่งบนใบหน้า ให้หน้าดูสุขภาพดี ไร้ร่องรอยใดๆ เหมือนการทาสีขาวบนหน้าเค้กเพื่อเตรียมให้แยม
สีส้มต่างๆ ได้วาดลวดลายกัน รองพื้นมีหน้าที่หลักคือ ปรับสีผิวให้สม่ำเสมอ ลดเลือนริ้วรอย ปกปิดจุด
ต่างด้า ควบคุมความมัน หลัก ๆ คือ อำพรางจุดบกพร่องบนใบหน้าของเรานั้นเอง อันนี้แล้วแต่ ว่าแต่
ละแบบรุ่นจะผลิตขึ้นมาสูตรไหน ช่วยเรื่องอะไรบ้าง รองพื้นจะมีหลัก ๆ 2 สูตรคือ สูตรเนื้อน้ำ , สูตร
เนื้อครีม และ รองพื้นยังแบ่งได้อีก 3 กลุ่มดังนี้

1.1 Liquid foundation : รองพื้นเนื้อน้ำ เป็นรองพื้นที่คนส่วนใหญ่
นิยมใช้มากที่สุด เพราะใช้ง่าย และสามารถให้ระดับการปกปิดที่หลากหลาย ตั้งแต่ ปกปิดน้อย

(Light Coverage) ไปจนถึงปกปิดมาก (Full Coverage) ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้งาน จะต้องใช้แป้งฝุ่นในการเช็ดตัว

ภาพที่ 1 ครีมรองพื้น

ที่มา : PorschePoR , 2556 , pantip

1.2. stick foundation : ตัวนี้จะใช้งานง่าย ใช้ป้าย ๆ แล้วเกลี่ยให้ทั่ว ขั้นตอนน้อย คนไม่มีพื้นฐานก็ทำได้

1.3. Cream-to-powder foundation : แป้งผสมรองพื้น เป็นการรองสองผลิตภัณฑ์ไว้ในหนึ่งเดียว คือ การนำแป้งมาผสมกับรองพื้น ที่สามารถให้การปกปิดได้เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับรองพื้น โดยไม่ต้องใช้แป้งตบตามเพื่อเช็ดตัว

ภาพที่ 2 แป้งผสมรองพื้น

ที่มา : PorschePoR , 2556 , pantip

2) BB & CC Cream

BB Cream

ย่อมาจาก Blemish Balm Cream เป็นครีมปรับสภาพผิวหน้าให้เนียนใส ที่รวมทั้งเบสและครีมรองพื้น ในตัวเดียวกัน ได้รับความนิยมในแถบเอเชีย อย่าง เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลี ฯลฯ เหมาะกับสาว ๆ ที่ผิวแพ้ง่าย สาว ๆ ที่มีรอยแดงๆ เพื่อบนใบหน้าเจ้าบีบีจะช่วยปรับสภาพสีผิวเราให้เป็นสีปกติ และยังปรับได้เข้ากับทุกสีผิว ในยุคที่บีบีเข้ามาในประเทศไทยแรก ๆ บีบีครีมจึงไม่มีเฉดสีให้เลือก แต่เดี๋ยวนี้ บีบี หลายๆ แบนด์ผลิตมามีหลายสีให้เลือกใช้

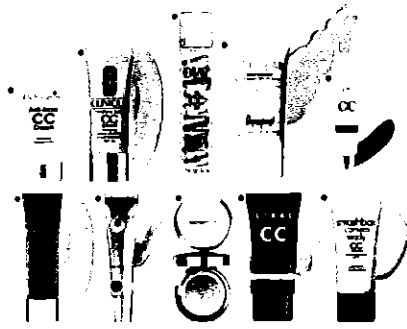

ภาพที่ 3 บีบีครีม

ที่มา : Aum Bellezza , 2/23/2558

CC Cream

ย่อมาจาก Color Correcting Cream เป็นผลิตภัณฑ์ที่ออกมาตามหลัง BB Cream แต่ตัวนี้จะพิเศษกว่าหน่อยนึง นั่นคือมีคุณสมบัติพิเศษ ที่จะเน้นไปที่การปกปิดรอยแดง หรือสีผิวต่างๆ ให้สม่ำเสมอ หรือเรียกได้ว่า ถ้าทาไปแล้ว สีผิวของเรา ก็จะเรียบเนียนเสมอกันนั่นเอง โดยที่ส่วนผสมก็จะคล้ายกับ BB Cream เลย แต่จะเพิ่มสารควบคุม-ปรับสีผิว (Color Controller) เข้าไป หรือมีส่วนผสมทั้งหมด 4 อย่างก็คือ เบส + รองพื้น + ครีมกันแดด+ สารควบคุม-ปรับสีผิว

ภาพที่ 4 ซีซีครีม

ที่มา : Aum Bellezza , 2/23/2558

3) คอนซิลเลอร์ (Concealer)

Concealer เนื้อจะหนักแน่นหนากว่ารองพื้น เอาไว้ใช้แต้มเฉพาะจุดที่ต้องการปกปิดอย่างหนักเช่น รอยสิ่ว รอยจุดต่างด้า เอาไว้สำหรับปกปิดจุดที่รองพื้นไม่สามารถปกปิดได้เฉดสีของคอนซิลเลอร์นั้น จะมี 2 ประเภท คือ

3.1) คอนซิลเลอร์ที่มีสีส้น (Colored Concealer) เพื่อใช้เทคนิคอำพรางโดยให้สีที่คอนทราสต์กับรอยจุดบกพร่องต่างๆ ที่อยู่บนผิว เช่น สีที่เหลืองหรือสีขาวทำให้ผิวที่หมองคล้ำกระจ่างใสขึ้น สีแอฟริคอตสามารถใช้ลบเลือนรอยคล้ำหรือรอยช้ำสีม่วงหรือเส้นเลือดแตก สีเขียวและสีฟ้าสามารถแก้ไขรอยแดงที่เกิดจากสิ่ว คอนซิลเลอร์สีม่วงจะทำให้หน้าดูสว่างขึ้น คอนซิลเลอร์ที่มีสีส้นเหล่านี้มักจะใช้แต้มตรงจุดภายใต้คอนซิลเลอร์หรือรองพื้นที่ตรงกับโทนสีผิวอีกทีหนึ่งหรือสำหรับการอำพรางปกปิดในระดับที่ยังเหลือความเป็นธรรมชาติของผิวไว้อยู่บ้าง

ภาพที่ 5 คอลซิลเลอร์

ที่มา : NYX Cosmetic

3.2) คอนซิลเลอร์ที่มีสีตรงกับโทนสีผิว (Skin-tone Concealer) มีหลากหลายเฉดตั้งแต่อ่อนถึงเข้ม และมีฟิกเมนต์ที่เข้มข้นสำหรับการปกปิดขั้นสูงสุด ซึ่งในปัจจุบันนวัตกรรมการผลิตทำให้คอนซิลเลอร์แบบนี้มีความปกปิดสูงมากจนสามารถปกปิดจุดบกพร่องต่างๆ

ได้ถึง 100% จนแทบไม่จำเป็นต้องใช้การอำพรางด้วยคอนซิลเลอร์ที่มีสีสันทึบก็ได้ นอกจากนั้นแล้วการออกแบคอนซิลเลอร์ยังมีความหลากหลายใ้ง่ายต่อการใช้งานอีกด้วย มีทั้ง พาเลทที่มีหลายสี ปากกา ดินสอ แท่ง ขวดที่มาพร้อมฟู่กัน เป็นต้น การเลือกคอนซิลเลอร์ควรเลือกให้เหมาะสมกับการใช้งานทั้งสีความเข้มข้นและความแข็งหรือเหลวของเนื้อครีม

ภาพที่ 6 คอนซิลเลอร์ 2

ที่มา : Aum Bellezza , 2/23/2558

4) Primer (ไพรเมอร์)

Primer (ไพรเมอร์) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ช่วยในการแต่งหน้า ใช้ทาเพื่อพรางรูขุมขนให้ดูเล็กลง ปรับสภาพผิวให้พร้อมก่อนแต่งหน้า ส่วนใหญ่เป็นซิลิโคนเบส ทาแล้วรู้สึกได้ว่าหน้าจะลื่นๆขึ้น แต่งหน้าติดทนขึ้น ความเรียบเนียนก็มีมากขึ้น (ให้เน็งถึงผิวซิลิโคนที่เนียนและลื่น) เวลาแต่งหน้าจะดูนวลเนียนเสมือนใบหน้าไร้ซึ่งร่องรอยอารยธรรมใดๆ ในบางยี่ห้อช่วยควบคุมความมันด้วย

ภาพที่ 7 ไพรเมอร์

ที่มา : Aum Bellezza , 2/23/2558

5) Base

เป็นผลิตภัณฑ์ที่ช่วยปรับสีผิว ไม่ได้ปรับสภาพผิว โดยปกติจะช่วยปรับสีผิวให้ดูสุขภาพดีขึ้น บางยี่ห้อก็บอกว่าทำให้เครื่องสำอางค์ติดทนขึ้นด้วย ส่วนใหญ่การใช้ก็มีไม่กี่สี

Skin Color	Makeup Base Color
แดง	เขียว ฟ้า/ดำ/เทา รอยแดง หรือเส้นเลือดฝอย
ชมพู	เหลือง ใช้ผสมกับรองพื้น ช่วยลดความแดง/ชมพูของสีผิวลงได้
เหลือง	ม่วง ทำให้คนผิวเหลืองมากๆ ดูชมพูขึ้นมาได้
ผิวซีด	ชมพู/บรอนซ์ ทำให้ผิวดูมีชีวิตชีวา ดูมีสีขึ้นขึ้น
ผิวคล้ำ	แอฟริคอป/ส้มอมเนื้อ ทำให้ผิวคล้ำๆ ดูสดใสขึ้น ทำให้สีผิวที่ไม่สม่ำเสมอ ดูเนียนขึ้นได้ด้วย

ภาพที่ 8 ตารางเทียบสีผิวกับสีครีม Base

ภาพที่ 9 ครีม Base

ที่มา : PuY~isme , pantip

6) แป้ง

แป้ง (Makeup Powder) ในที่นี้หมายถึง แป้งเนื้อร่วนและละเอียดที่ไม่มีส่วนผสมของรองพื้นมีวัตถุประสงค์การใช้งานเพื่อเซ็ทผิวหน้าหลังจากการใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทเนื้อครีมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันให้ผิวหน้าอยู่ตัวสู้สิ่งกลไก คือ แป้งจะทำหน้าที่บดบังให้พวกเนื้อครีมหรือผลิตภัณฑ์ที่ทาลงบนผิวก่อนนั้นอยู่ ตัวยึดติดอยู่กับผิวและไม่เคลื่อนหลุดออกไปจากผิวบริเวณนั้นๆ ลักษณะ (Type) ของแป้งนั้น จะมี 2 ประเภท คือ

1. แป้งฝุ่น (Loose Powder) เป็นแป้งที่มีลักษณะเป็นผงร่วนๆ ถูกบรรจุ

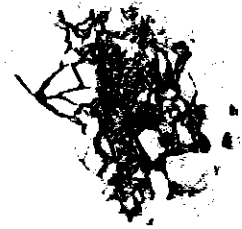
อยู่ในกระปุก

ภาพที่ 10 ตัวอย่างแป้งฝุ่น

ที่มา : icecream , 2014 , สารพัดแป้ง

2. แป้งอัดแข็ง (Pressed Powder) เป็นแป้งที่มีถูกบีบอัดแบบบรรจุอยู่ในตลับแบนๆ

ภาพที่ 11 ตัวอย่างแป้งอัดแข็ง

ที่มา : icecream , 2014 , สารพัดแป้ง

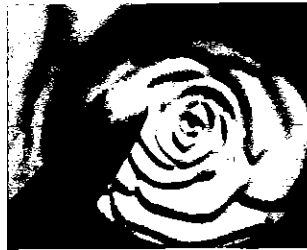
เนื้อผิว (Texture) ของแป้ง มี 3 แบบ ด้วยกัน ได้แก่ แป้งที่มีเนื้อผิวแบบแมท (Matte Powder) เป็นแป้งที่มีส่วนผสมของเนื้อแป้งล้วนๆ ซึ่งเมื่อนำมาทาลงบนผิวแล้วจะได้เทคเจอร์ของผิวแบบธรรมชาติ ที่จะเป็นเนื้อด้านๆ ไม่มีความมันวาว

ภาพที่ 12 ตัวอย่างแป้งเนื้อผิวแบบแมตต์

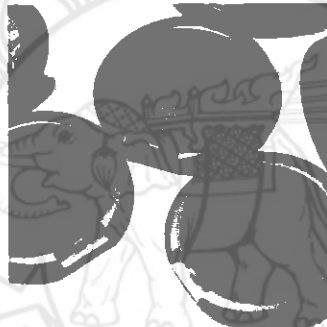
ที่มา : icecream , 2014 , สารพัดแป้ง

แป้งที่มีเนื้อผิวแบบชิมเมอร์ (Shimmery Powder) เป็นแป้งที่มีส่วนผสมของไอเท็มที่มีประกายระยิบระยับ ซึ่งทำให้ผิวดูสดใสและเปล่งประกาย เมื่อนำมาทาลงบนผิวแล้วจะทำให้ผิวดูสว่างขึ้น และจะได้เทคเจอร์ของผิวที่ แวววาว โดยเฉพาะเมื่อผิวกระทบกับแสง จะเห็นเป็นประกายแวววาว สวยงามมากๆ

ภาพที่ 13 ตัวอย่างแป้งเนื้อผิวผสมชิมเมอร์
ที่มา : จีบัน , 2015

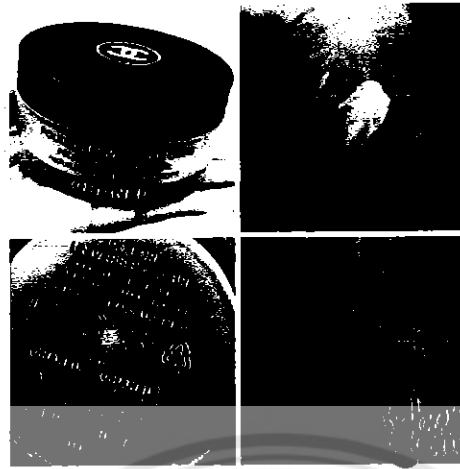
แป้งที่มีเนื้อผิวแบบบรอนเซอร์ (Bronzer Powder) เป็นแป้งที่มีสีเข้ม หรือสีธรรมชาติที่มีส่วนผสมของไอเท็มประกายระยิบระยับที่มีสีน้ำตาล ทอง หรือส้ม เมื่อนำมาทาลงบนผิวแล้วจะทำให้ดูมีชีวิตชีวาขึ้น และมีสีสันทึบเนียน

ภาพที่ 14 ตัวอย่างแป้งเนื้อผิวบรอนเซอร์
ที่มา : NYX Cosmetic

เฉดสี (Color) ของแป้งนั้น จะมี 2 ชนิด คือ

1. แป้งที่มีสีโปร่งแสง (Translucent Powder) เป็นแป้งที่มีเนื้อร่วนและมีน้ำหนักของเม็ดแป้งที่ค่อนข้างบางเบา มากเป็นพิเศษส่วน ใหญ่จะเห็นเป็นสีเบจ (Beige) หรือสีขาว แป้งชนิดนี้ใช้เพื่อเซ็ทผิวในลักษณะที่ให้ความเป็นธรรมชาติของพื้นผิว (Texture) และเนื้อแป้งที่โปร่งแสงจะทำให้เรายังเก็บความดั้งเดิมของสีผิวหลังจากที่เรา ลงรองพื้นและพวกไอเท็มเนื้อครีมในขั้นตอนก่อนหน้าไว้ได้ ดังนั้นแป้งชนิดนี้จึงเหมาะกับคนที่ชอบความเป็นธรรมชาติของสีผิวและเทคเจอร์ รวมทั้งคนที่ไม่สามารถหาสีของแป้งที่ตรงกับผิวได้พอดี

ภาพที่ 15 ตัวอย่างแป้งโปร่งแสง (จิบัน)
ที่มา : Jeban.com

2. แป้งที่มีสีตรงกับโทนสีผิว (Skin-tone Powder) เป็นแป้งที่มีหลากหลายเฉดตั้งแต่อ่อนถึงเข้ม และมีน้ำหนักของเม็ดหรือทิกเมนต์ที่มากน้อยตามแต่ละยี่ห้อ

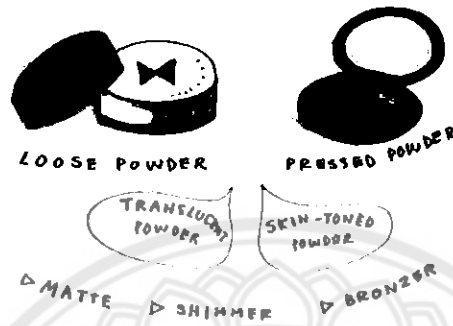
ภาพที่ 16 ตัวอย่างแป้งที่มีสีตรงกับโทนสีผิว
ที่มา : Jeban.com

การใช้งานนอกจากใช้เพื่อเซ็ทผิวตามวัตถุประสงค์แล้ว บางคนอาจจะใช้แป้งชนิดนี้ในแง่ของการปรับเทเจอร์ของผิวให้เนียนเรียบมากขึ้น ซึ่งจะใช้ปริมาณแป้งค่อนข้างมาก จึงใช้แป้งชนิดโปร่งแสงไม่ได้ เพราะจะทำให้สีผิวนั้นดูสว่างมากจนเกินไป เช่น การแต่งหน้าสำหรับการแสดงละคร โทรทัศน์ บนเวที หรือการสร้างเทเจอร์ของผิวที่ไม่ต้องการให้ผิวมีมิติมากเกินไป เมื่อแสงไฟแรงๆ มาตกกระทบ ดังนั้นจะเห็นว่าการใช้งานตามวัตถุประสงค์นี้จะทำให้ผิวขาดความเป็นธรรมชาติไป ถ้าหากต้องการให้เทเจอร์ของผิวดูเป็นธรรมชาติ ควรจะใช้แป้งชนิดนี้ในปริมาณที่พอเหมาะเท่านั้น

การเลือกแป้งควรเลือกให้เหมาะสมกับการใช้งานทั้งสี ชนิด เทคโนโลยีและความเหมาะสมในการใช้งาน

MAKEUP POWDER

PURPOSE: Set your skin after apply oily item.

ภาพที่ 17 ตัวอย่างแป้ง

ที่มา : PuY~isme , pantip

7) ที่เขียนคิ้ว

ที่เขียนคิ้วในปัจจุบันมีหลายแบบให้เลือก ทั้งแบบดินสอ แบบเจล แบบฝุ่น หรือกระทั่งแบบแทททู ซึ่งการใช้งานในแต่ละอย่างอาจจะแตกต่างกัน แล้วแต่ความถนัดของแต่ละคนที่จะเลือกใช้

ภาพที่ 18 ตัวอย่างรูปแบบการเขียนคิ้ว

ที่มา : jeban.com

โดยส่วนมากมักจะเลือกใช้แบบดินสอในการวาดโครงร่างที่คิ้วก่อน แล้วถมไปแค่ครั้งเดียว หลังจากนั้นก็ใช้แบบฝุ่นในการทับและเบลนคิ้วให้คิ้วดูจางลง เพื่อไม่ให้เกิดการที่คิ้วเข้มมากเกินไป

ภาพที่ 19 ที่เขียนคิ้วชนิดต่างๆ
ที่มา : pantip

8) อายแชโดว์

เครื่องสำอางที่ใช้ปิดทาบบนเปลือกตาใต้คิ้ว เพื่อให้เกิดมิติความลึกของตา ในแต่ละช่วง นอกจากนั้นแล้วยังทำให้ดูแล้วเด่น มีเสน่ห์อีกด้วย อายแชโดว์ มีหลายชนิด และมีสีสันท่างๆ มากมาย โดยปกติแล้วจะทำมาจากแป้ง และไม่ก้ำ ในบางครั้งอาจจะพบอายแชโดว์ในรูปของเหลว ดินสอ ได้เช่นกัน

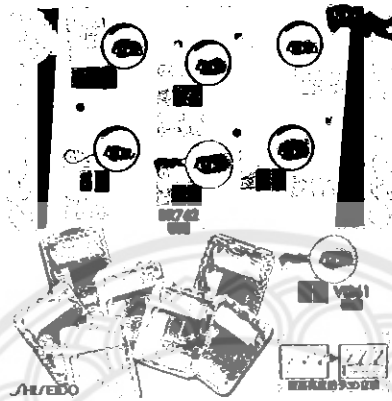

ภาพที่ 20 รูปอายแชโดว์

ที่มา : NYX Cosmetic

ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ส่วนมากอายแชโดว์ถูกใช้กับเพศหญิง แต่มีบ้างเป็นครั้งคราวที่ผู้ชายนำมาใช้ โดยเฉลี่ยแล้วระยะห่างระหว่างขนตาและขนคิ้วผู้หญิงจะเป็นสองเท่าของผู้ชาย อายแชโดว์ที่มีสีอ่อนจะดูเหมือนมีพื้นที่นี้มากขึ้นและดูนุ่มนวลมีเสน่ห์ ดึงดูดให้ชวนมอง

หลายคนใช้อายแชโดว์เพื่อเพิ่มจุดเด่นให้กับดวงตาของแต่ละบุคคล และเป็นที่ยอมรับในโรงละคร การแสดง การละเล่นอื่น ๆ เพื่อสร้างลักษณะที่น่าจดจำ โดดเด่น มีสีสัน หรือทำให้เกิดอารมณ์ต่างๆ เช่น เศร้าหมอง ของตัวละครได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโทนสีผิวและประสบการณ์ของผู้แต่งหน้า ผลจากเงาของตาช่วยเพิ่มมิติ มักจะออกมาเข้ายวนใจ และเพิ่มความสนใจได้มากขึ้น

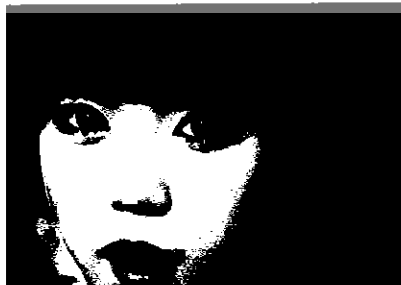
ภาพที่ 21 รูปอายแชโดว์ 2

ที่มา : Shiseido

9) อายไลเนอร์

อายไลเนอร์ (Eyeliner) เป็นเครื่องสำอางที่ใช้เขียนบริเวณรอบดวงตา เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับดวงตา ทั้งดวงตาแบบหวาน ลึกลับ โฉบเฉี่ยว หรือมีเสน่ห์น่าค้นหา อีกทั้งยังช่วยทำให้ดวงตาดูโตขึ้นมากกว่าปกติ ซึ่งอายไลเนอร์นี้มีประวัติการใช้งานคู่กับคุณสาวๆ มาอย่างยาวนาน นับย้อนไปตั้งแต่สมัยอียิปต์โบราณ และยุคเมโสโปเตเมียกันเลยทีเดียว

สำหรับในยุคนี้ อายไลเนอร์ ก็ยังถือเป็นเครื่องสำอางที่คุณสาวๆไม่สามารถขาดได้ เพราะไม่ว่าใครก็อยากที่จะมีดวงตาที่คมสวยด้วยกันทั้งนั้น

ภาพที่ 22 รูปอายไลเนอร์

ที่มา : <http://www.beauty24store.com>

ประเภทของอายไลเนอร์

1. อายไลเนอร์ชนิด Gel มีลักษณะเป็นเนื้อเจลอ่อนนุ่ม ใช้งานได้ง่าย เป็นอายไลเนอร์ที่ต้องใช้ควบคู่กับแปรง ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่คุณสาว ๆ ที่นิยมการแต่งหน้าจนในระดับมือโปร เนื่องจากสามารถติดทนนาน และเขียนให้หนาได้ในเวลาที่รวดเร็ว เหมาะกับคุณสาว ๆ ที่ต้องการแต่งตาแบบคมเข้ม เพราะช่วยทำให้ดวงตาดูกลมโต คมเข้ม และมีความโดดเด่น อีกทั้งยังติดทนยาวนานตลอดทั้งวัน แต่มีข้อเสียคือ ถ้าหากเนื้อเจลแห้งจะใช้งานยาก เกือบให้เรียบได้ยาก

ภาพที่ 23 ตัวอย่างอายไลน์เนอร์เจล

ที่มา : <https://women.mthai.com/beauty/make-up-trend/>

2. อายไลเนอร์ชนิด Liquid หรือแบบน้ำ มักบรรจุอยู่ในขวดเล็กๆ มีลักษณะเป็นน้ำ มีสีที่ทึบ มักจะใช้ควบคู่กับพู่กัน หรือแปรง ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากคุณสาว ๆ ที่มีทักษะการกรีดอายไลเนอร์ เพราะมีสีที่ชัดมากกว่าอายไลเนอร์แบบดินสอ ให้เส้นเล็กและคมชัด แต่ควบคุมการเขียนได้ยากกว่าอายไลเนอร์แบบดินสอ เหมาะกับคุณสาว ๆ ที่ต้องการแต่งหน้าให้มีสีเส้นเล็กน้อย โดยการกรีดไปตามรูปตาตามที่ต้องการ ซึ่งจะช่วยทำให้ดวงตาดูมีความโดดเด่น และดึงดูดความสนใจมากยิ่งขึ้น

อายไลเนอร์ประเภทนี้ ค่อนข้างเขียนยากมาก และไม่เหมาะกับคุณสาว ๆ ที่อยากแต่งหน้าแบบให้ดูเป็นธรรมชาติ เพราะจะทำให้ดูหลอกตา และมีความเด่นชัดมาก อีกทั้งยังค่อนข้างจะเลอะได้ง่ายเมื่อมีเหงื่อออก

ภาพที่ 24 อายไลเนอร์แบบน้ำ

ที่มา : <https://women.mthai.com/beauty/make-up-trend/>

3. อายไลเนอร์ชนิด Pencil เป็นดินสออายไลเนอร์ ส่วนมากจะใช้ในสีดำเข้มและด้าน เหมาะกับคุณสาว ๆที่กำลังจะลองหัดกรีดอายไลเนอร์เป็นครั้งแรกเนื่องจากสามารถวาดเส้นได้ง่ายอย่างราบรื่น อีกทั้งยังสามารถตกแต่งได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะสามารถนำมาเขียนได้ทั้งเปลือกตาบน และขอบตาด้านในอีกด้วย

อายไลเนอร์แบบดินสอ เหมาะกับคุณสาว ๆที่ต้องการแต่งหน้าแบบเบาๆ ที่ไม่ต้องลงอายไลเนอร์หนาให้เห็นอย่างชัดเจน โดยเขียนลงไปบริเวณแนวขนตา เพื่อให้ดูคมขึ้นเท่านั้น แต่อายไลเนอร์แบบดินสอก็มีข้อเสียคือ ไม่ค่อยเหมาะกับคุณสาว ๆที่ต้องการเส้นที่คมสวย

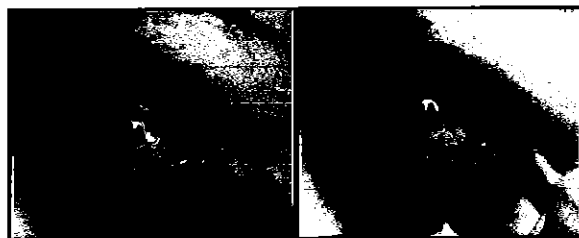

ภาพที่ 25 อายไลเนอร์แบบปากกา

ที่มา : <https://women.mthai.com/beauty/make-up-trend/>

10) Inner liner

คือการดึงเปลือกตาดอกมานิดหน่อย แล้วเขียนตรงแนวที่ขนคิ้วขึ้น (ไม่ได้ข้างในนะคะ) จะทำให้ช่วงโคนขนตาดูหนาขึ้น

ภาพที่ 26 ตัวอย่างของอินเนอร์ไลน์

ที่มา : <https://women.mthai.com/beauty/make-up-trend/>

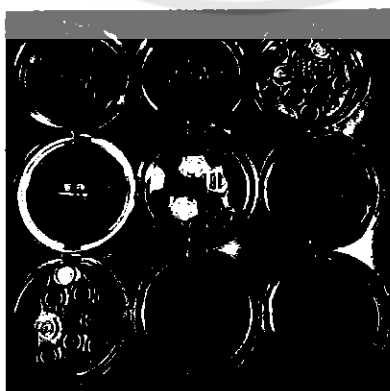
11) มาสคาร่า

เป็นเครื่องสำอางที่ใช้เสริมความเข้ม เพิ่มความหนาและความยาวแก่ขนตา มาสคารามาในสามรูปแบบได้แก่ แบบน้ำ เค้ก และ ครีม แล้วยังมาในอีกหลากหลายสูตร ทึบท์ และ สี มาสคาราจะมีรูปแบบบรรจุในขวดหลอดและมีแปรงพร้อมในตัว ส่วนผสมในมาสคาราประกอบด้วย น้ำ ซี้ผึ้ง film-formers และ สารกันบูด แปรงปิดมาสคาราสามารถตัดตรงหรือโค้งงอเมื่อใช้ปิดขนตา และขนแปรงมีทั้งแบบบางและหนา มาสคาราบางตัวอาจมีส่วนผสมของเส้นใยสังเคราะห์หรือเส้นใยในหลอดเพื่อเพิ่มความยาวของขนตา

12) บรัชออน

ถ้าพูดถึง บรัชออน หลายคนอาจจะคุ้นหูกันเพราะเคยได้ยินเรียกขานมาอย่างนั้น แต่ในทางเทคนิคแล้ว เขาเรียกกันว่าบลัชเชอร์ ซึ่งมาจากคำว่า บลัช (blush) อันแปลว่า อากาหรหน้าแดงแก้มแดงเพราะเลือดสาวฉีดยิ่งขึ้นหน้าด้วยความอายขวยเขิน

แต่เดิมนั้นบลัชยังถูกใช้เป็นเทคนิคในการแต่งหน้าให้ได้รูป ตูมิโทนกแก้ม สันแก้ม ซึ่งผลที่ได้กลับดูไม่เป็นธรรมชาตินัก ที่จริงก็ควรใช้บลัชตรงตามความหมายเดิมดีกว่า นั่นคือการมอบแก้มระเรื่อเป็นสาวอ่อนวัยสุขภาพดี

ภาพที่ 27 ตัวอย่างบรัชออน

เวลาเลือกสีบลัช จงจำแนกให้ออกว่า สีที่ซื้อมีสีชมพูต่างกันอย่างใด เพราะสีเหล่านี้จะช่วยเน้นโทนสีผิวตามธรรมชาติของคุณและอย่าตัดสินใจจากบลัชใต้ตลับ หรือกะบะตัวอย่างให้ลองแต่งที่พวงแก้มหรือเนียนแก้มของคุณให้เห็นจะๆไปเลย

ข้อเสนอแนะในการเลือกสีบลัชเซอร์ให้เข้าสีผิวหน้า

- ผมหวีอ่อน : (สีน้ำตาล)/ ผวีวีอ่อน (ขาวเหลืองหรือขาวอมชมพู)

ใช้บลัชสีชมพูอ่อน

- ผมหวีอ่อน/ผวีวีเข้ม : ใช้บลัชสีชมพูอมน้ำตาลเหลือง (Tawny

Pink)

- ผมหวีเข้า(สีดำ) / ผวีวีอ่อน : ใช้บลัชสีชมพูทุกหลาย

- ผมหวีเข้ม /ผวีวีเข้ม : ใช้บลัชสีชมพูอมน้ำตาล

- สีผมเป็นสีแดง สีส้ม น้ำตาลอมส้ม แต่ผวีวีอ่อน : ใช้บลัชสี

พีชอ่อน

- สีผมเป็นสีแดง สีส้ม น้ำตาลอมส้ม แต่ผวีวีเข้ม : ใช้บลัชสีพี

ชเข้ม

- ผมหวีเข้ม /ผวีวีเข้ม แต่ไปอาบแดดจนเป็นสีทอง : ใช้บลัชสี

น้ำตาลเข้ม

- ผมหวีดำ /ผวีวีดำ : ใช้บลัชสีอิฐ

อย่างไรก็ตาม กฎทั่วไปในการเลือกบลัชเซอร์คือเลือกเฉดสีที่เข้ากันได้ดีกับโทนสีผิวของคุณ คุณอาจเลือกสีที่อ่อนกว่า หรือเข้มกว่าก็ได้ตามเทรนด์แฟชั่น

ประเภทของบลัชเซอร์

1. บลัชเซอร์แบบฝุ่น

ควรใช้ทากับแก้มที่ลงรองพื้น และแป้งฝุ่นผัดหน้าแล้ว วิธีการใช้บลัชเซอร์แบบนี้ให้ใช้แปรงปิดแก้มขนนุ่มขนาดใหญ่คลุมบลัชก่อนแล้วเคาะให้ผงบลัชเซอร์กระจายตัวก่อนทาแก้ม ถ้าคุณเผลอทาบลัชเซอร์บนแก้มมากเกินไป ใช้หลังมือของคุณแตะบลัชเซอร์ออกเบาๆ ยอมเสียบลัชทิ้งไปสักเล็กน้อยดีกว่าทาเสียจนแก้มแดงปลั่งเหมือนโดนตบ

ภาพที่ 28 ตัวอย่างบรัชเซอร์แบบฝุ่น

ที่มา : <http://women.trueid.net>

ข้อแนะนำที่ดีก็คือ ใช้น้ำน้อยแล้วค่อยๆ ปิดเพิ่มจนได้ที่

แก้มในแบบที่พอดีใจ

2. บลัชแบบครีม

บลัชเนื้อครีมเรียกได้ว่าเป็นการทากฎความงามแบบดั้งเดิม เพราะต้องใช้ปลายนิ้วทาแทนที่จะเป็นแปรง ซึ่งต้องทาลงบนแก้มที่ลงรองพื้นแล้ว แต่ยังไม่ลงแป้งฝุ่น บลัชชนิดครีมมีคุณสมบัติในการมอบความเปล่งปลั่งสดใสให้แก่ทุกสภาพผิว

ภาพที่ 29 ตัวอย่างบรัชเซอร์แบบครีม

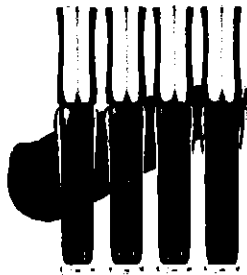
ที่มา : <http://women.trueid.net>

วิธีใช้ก็คือแตะบลัชเซอร์เนื้อครีมสองสามจุดลงบนแก้มของคุณ จากพวงแก้มขึ้นไปหาโหนกแก้ม ใช้ปลายนิ้วของคุณเกลี่ยไล่ทำให้กลมกลืน เพิ่มเติมลงไปอีกเพื่อให้ได้ลักษณะตามที่คุณต้องการ คุณอาจใช้ฟองน้ำแต้มรองพื้นมาช่วยเกลี่ยผสมกับบลัชเซอร์ให้กลมกลืนได้

3. บลัชเซอร์แบบเหลว

มีเนื้ออ่อนใสเป็นน้ำ ซึ่งจะว่าไปแล้วทำให้นึกถึงที่ทาแก้มในยุคโบราณ วิธีใช้ก็เหมือนกับการใช้บลัชแบบครีม แต้มสองสามจุดบนแก้ม และแตะๆๆเพื่อไล่สีให้

กลมกลื่น แต่การใช้ลัษเซอร์แบบเหลวคุณจะทำแบ่งฝุ่นก่อนก็ได้ และเมื่อตะบิลษเซอร์เสร็จแล้ว อาจใช้แปรงฝุ่นไล่ทับอีกครั้งให้ดูระเรื่อเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 30 ตัวอย่างบรัชเซอร์แบบน้ำ (etude house)

ที่มา : Etude House

13). ลิปสติค

ลิปสติค คือ เครื่องสำอางที่ใช้แต่งริมฝีปาก มักเป็นสีแดงหรือสีชมพู ทำให้ริมฝีปากสวยงาม และปกปิดความบกพร่องของริมฝีปาก

ภาพที่ 31 ลิปสติค

ที่มา : women.kapook.com

ลิปสติคเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางประเภทหนึ่ง ที่มีการใช้อย่างกว้างขวาง ส่วนใหญ่ผู้ใช้จะทาริมฝีปาก เพื่อช่วยให้ชุ่มชื้นไม่แห้ง ช่วยปกป้องผิวของริมฝีปากจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ช่วยแต่งเติมรูปปากให้สวยงามขึ้น แต่งสีให้เด่นสะดุดตาแลดูงดงาม ดึงดูดความสนใจจากผู้พบเห็น เป็นต้น แต่เนื่องจากลิปสติคเป็นเครื่องสำอางที่มักจะมีการกลืนกินเข้าไปในร่างกายได้ ดังนั้นจึงต้องเลือกซื้อและใช้ลิปสติคด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะถ้าลิปสติคที่เลือกซื้อและใช้ไม่ได้มาตรฐานก็จะเป็นอันตรายต่อร่างกาย โดยส่วนประกอบต่างๆของลิปสติค จะมีสารให้ความชุ่มชื้นแก่

ผิวริมฝีปาก และช่วยให้ลิปสติกนั้นคงรูปอยู่ได้ สีที่ใช้ต้องเป็นสีที่กระทรวงสาธารณสุขอนุญาตให้ใช้ในลิปสติก ส่วนประกอบเสริมจะมีสารที่ทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ดีขึ้น หรือมีความคงตัวดีขึ้น เช่น น้ำหอม สารแต่งกลิ่นแต่งรส วัตถุที่ใช้กันเสียและสารป้องกันแสงแดด เป็นต้น

ในปัจจุบันมีลิปสติกมากมายหลากหลายรูปแบบทั้งแบบเหลว แบบเมท และอีกหลากหลายเนื้อ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 10 แบบดังนี้

1. ลิปสติกเนื้อครีม

ลิปสติกประเภทนี้ลักษณะจะเป็นเนื้อครีมเนียนนุ่ม อัดแน่นไปด้วยเม็ดสี ทาแล้วจะเห็นเป็นสีสันทัดเจน ไม่ทำให้ปากแห้ง และสีชัดติดทนนาน เหมาะสำหรับสาว ๆ ที่มีริมฝีปากสวยได้รูป ทาแล้วจะช่วยให้ดูอวบอิ่มมากขึ้น ไม่เหมาะกับสาว ๆ ที่มีรูปปากหนา เพราะลิปสติกประเภทนี้จะยิ่งเน้นทำให้บางของคุณดูหนามากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 32 ลิปสติกเนื้อครีม

ที่มา : women.kapook.com

2. ลิปสติกเนื้อเมตต์

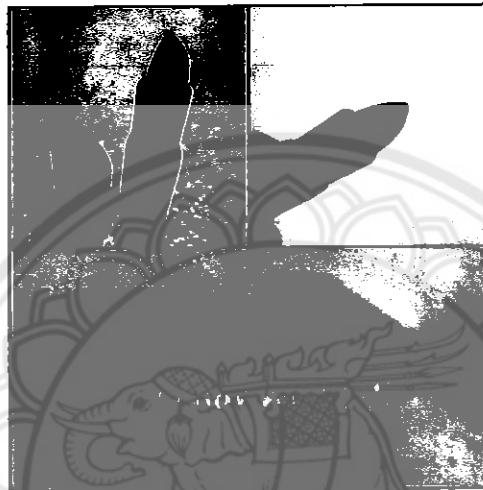
ลิปสติกประเภทนี้จะมีความเข้มข้นของเนื้อสีชัดมากที่สุด เป็นลิปสติกเนื้อด้านที่ขาดความมันวาว ทาแล้วจะแห้งและติดทนนาน และด้วยการที่เป็นลิปสติกที่ไร้ความมันวาว เวลาทาอาจทำให้ริมฝีปากแห้งได้ง่าย สำหรับคุณสาว ๆ ที่มีปัญหาปากแห้งทาแล้วอาจจะไม่เหมาะ เพราะจะทำให้ตกร่อง และเป็นคราบ ดังนั้นเวลาทาอาจจะทาลิปบาล์มเพื่อความชุ่มชื้นเสียก่อน

ภาพที่ 33 ลิปสติกเนื้อเมตต์

3. ลิปสติกเนื้อเซียร์และเนื้อชาติน

ลิปสติกเนื้อเซียร์และเนื้อชาตินเป็นลิปสติกคล้าย ๆ กับชนิดครีม แต่จะมีเม็ดสีที่บางเบามากกว่า และไม่มันวาวมากจนเกินไป เมื่ออยู่ในแห่งอากาศที่มีสีเข้ม แต่เวลาทาสีที่ได้จะอ่อนลงกว่า เหมาะกับสาว ๆ ที่ไม่ชอบทาลิปสติกสีจัด และอยากให้ริมฝีปากดูเนียนสวยอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสามารถทาซ้ำได้หลายครั้งโดยที่ไม่เป็นคราบ

ภาพที่ 34 ลิปสติกเนื้อเซียร์/เนื้อชาติน

ที่มา : Jeban.com

4. ฟรอสต์ลิปสติก

เป็นลิปสติกที่มีเนื้อสีเข้มข้น มีประกายมุก เนื่องจากมีส่วนผสมของกริตเตอร์ เมื่อทาแล้วจะทำให้ริมฝีปากดูเปล่งปลั่งสดใสและมีประกาย แต่ไม่มันวาวจนเกินไป เหมาะกับสาว ๆ ที่มีริมฝีปากบาง จะทำให้ริมฝีปากดูโดดเด่นยิ่งขึ้น

ภาพที่ 35 ฟรอสต์ลิปสติก

ที่มา : women.kapook.com

5. ลิปสติคเนื้อมันวาว

ลิปสติคเนื้อมันวาว หรือ Shine Lipstick จะเป็นลิปสติคที่มี ส่วนผสมของกลิตเตอร์นิด ๆ มันวาวแบบกลอสซี่ เมื่อทาแล้วจะทำให้ริมฝีปากดูอวบอ้อม เนียนสวยและ ชุ่มชื้นมาก

ภาพที่ 36 Shine Lipstick
ที่มา : women.kapook.com

6. ลิกวิคิลิปสติค

ลิกวิคิลิปสติค หรือที่สาว ๆ เรียกกันติดปากว่า "ลิปจิ้มจุ่ม" เป็น ลิปสติคที่มาแรงมากในช่วงนี้ ซึ่งลิปสติคประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นเนื้อเหลว เม็ดสีชัดเจน ทาแล้วสี ปากจะสวยแดงติดทนนานตลอดทั้งวัน มีทั้งแบบที่เป็นเนื้อวาว หรือบางรุ่นทาแล้วจะเปลี่ยนเป็นเนื้อ แมตต์ก็มี

ภาพที่ 37 ลิปเนื้อแมตต์ / ลิปจิ้มจุ่ม
ที่มา : Lime crime

7. ลิปกอส

เป็นลิปสติกชนิดเนื้อเหลว โปร่งแสง บางอันอาจมีประกายมุก ทาแล้วจะเป็นสีใส ๆ แวววาว ทำให้ริมฝีปากชุ่มชื้น อวบอ้วนอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถใช้ทาลงบนริมฝีปากได้โดยตรง หรือจะใช้ทาทับลิปสติกสีอื่นเพื่อเพิ่มความแวววาวก็ยังได้

ภาพที่ 38 ลิปกอส

ที่มา : women.kapook.com

8. ทินท์

เป็นลิปสติกชนิดเนื้อเหลว คล้าย ๆ กับลิปกอสแต่จะหนืดน้อยกว่า ใช้สำหรับช่วยเพิ่มสีสันให้กับริมฝีปาก มักจะนิยมทาริมฝีปากบาง ๆ ด้านใน ใช้คู่กับลิปกอส ทำให้ริมฝีปากดูสดใสอย่างเป็นธรรมชาติ

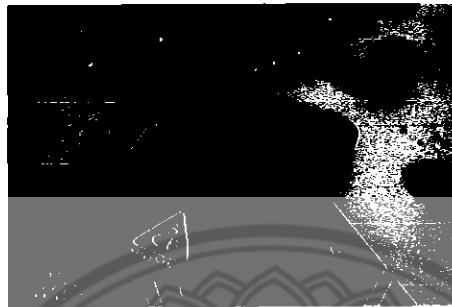

ภาพที่ 39 ทินท์

ที่มา : Benetint ,benefit

9. ลิปไลเนอร์

ลิปไลเนอร์ หรือดินสอเขียนขอบปาก ใช้สำหรับเน้นขอบและเรียวยาวปากให้ชัดเจนขึ้น มักจะใช้เป็นสีที่ใกล้เคียงกับลิปสติก โดยจะใช้วาดขอบก่อนลงลิปสติก จะช่วยให้ริมฝีปากสวยเนี้ยบคมชัดมากขึ้น

ภาพที่ 40 ลิปไลเนอร์

ที่มา : 3CE

10. ลิปปาล์มหรือลิปมัน

ลิปสติกประเภทนี้ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีสี หรือบางอันอาจเปลี่ยนเป็นสีชมพูระเรื่อ หากแล้วให้ความชุ่มชื้นกับริมฝีปากได้ดี นอกจากใช้ทาที่ริมฝีปากโดยตรงแล้วยังนิยมใช้ทาก่อนลงลิปสติกสีอื่นทับ เพื่อช่วยให้ริมฝีปากไม่แห้งและชุ่มชื้นมากขึ้น

ภาพที่ 41 ลิปปาล์ม / ลิปมัน

ที่มา : women.kapook.com

2.1.3 อุปกรณ์ในการแต่งหน้า

1) แปรง

แปรงแต่งหน้า เป็นอุปกรณ์อันดับต้นๆ ที่ควรจะมีติดตัวไปไหนไปมา เพราะแปรงแต่งหน้าช่วยสร้างความแตกต่างในขั้นตอนการแต่งหน้าได้มากถึงมากที่สุด

ที่สุด แต่สำหรับคนงบน้อยอาจหาซื้อ แปรงแต่งหน้า พื้นฐานหลักๆ แค่เพียง 2-3 ชิ้นที่จำเป็นก็ได้ค่ะ
 นั่นก็คือ แปรงอายแชโดว์ แปรงปิดคิ้ว และแปรงอายไลเนอร์ การที่จะดูว่าแปรงชนิดไหนมีคุณภาพดี
 ตามที่ต้องการหรือไม่ ก่อนอื่นควรทำความคุ้นเคยกับความหลากหลายของแปรงชนิดต่างๆ รวมทั้ง
 รูปทรงและชนิดของแปรงกันก่อน

1.1) แปรงปิดแก้ม

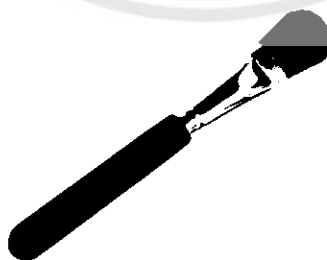
แปรงปิดแก้มค่ะ ขนแปรงจะมีลักษณะกลมๆเพื่อให้ง่ายต่อการปิด
 แก้ม เวลาปิดแก้มให้อึดนิดๆ เพื่อจะได้รู้ว่าควรจะปิดแก้มบริเวณไหนค่ะ

ภาพที่ 42 แปรงปิดแก้ม
 ที่มา : fiercebook.com

1.2) แปรงลงรองพื้น

แปรงลงรองพื้นมีหลายแบบ แต่ที่เราแนะนำกันวันนี้ก็คือแปรงลง
 รองพื้นแบบแบน วิธีการใช้แปรงก็จะเป็นอาการกดรองพื้นไปบนผิวแทนการใช้นิ้วมือ จะได้การปกปิดที่
 ดีกว่า.

ภาพที่ 43 แปรงลงรองพื้น
 ที่มา : fiercebook.com

1.3) แปรลงแป้ง

แปรลงแป้งจะมีหัวแปรลงลักษณะบาน กลม เอาไว้ลงแป้งที่หน้า เพื่อเช็ดทุกอย่างให้ไม่ไหลหลังลงรองพื้นเสร็จ

ภาพที่ 44 แปรลงแป้ง

ที่มา : fiercebook.com

1.4) แปรคอนซิลเลอร์

แปรคอนซิลเลอร์มักจะถูกเข้าใจผิดว่าเป็นแปรอายไลน์เนอร์ บ่อยๆ เพราะมีลักษณะที่คล้ายกันค่ะ แต่แปรคอนซิลเลอร์ที่ดีหัวแปรลงจะแคบกว่าเพื่อให้คอนซิลเลอร์ เข้าถึงบริเวณเล็กๆอย่างบริเวณข้างจมูกและขอบปากได้ ข้อดีอีกอย่างก็คือสามารถควบคุมปริมาณ ผลิตภัณฑ์ให้พอดีไม่ใ้มากเกินไป

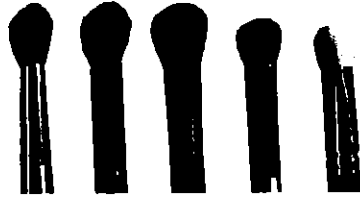

ภาพที่ 45 แปรลงคอนซิลเลอร์

ที่มา : fiercebook.com

1.5) แปรอายแชโดว์

ถึงแม้ว่าอายแชโดว์หลายๆพาสเทลจะมีแปรอายแชโดว์มาด้วย แต่แปรอายแชโดว์ดีๆซักอันก็เป็นไอเท็มที่สาวๆควรมี เพื่อให้ลงอายแชโดว์ได้ง่ายขึ้น และสวยขึ้น

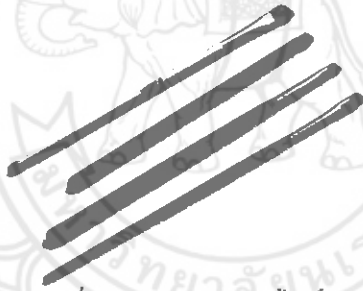

ภาพที่ 46 แปรงลงอายแชโดว์

ที่มา : fiercebook.com

1.6) แปรงอายไลน์เนอร์

แปรงอายไลน์เนอร์จะมีลักษณะเล็ก แบน ส่วนมากจะเป็นแปรงแบบหัวตัดแบบเฉียง ใช้ลงอายไลน์เนอร์แบบเจล หรืออายแชโดว์บริเวณขอบตา มีประโยชน์มากๆ สำหรับมือใหม่หัดแต่งเพราะจะควบคุมได้ง่าย

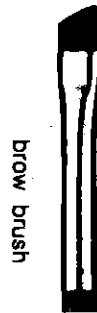

ภาพที่ 47 แปรงลงอายไลน์เนอร์

ที่มา : fiercebook.com

1.7) แปรงเขียนคิ้ว

เป็นแปรงที่มีขนแข็งและสั้น ตัดเป็นมุมเอียง มองหาขนแปรงที่ใช้วัสดุผสมกันระหว่างขนสังเคราะห์และขนธรรมชาติเพราะขนสังเคราะห์ 100% จะมีความแข็งเกินไป และสีไม่ค่อยติด

ภาพที่ 48 แปรงเขียนคิ้ว

ที่มา : daily.rabbit.co.th

1.8) แปรงลงลิปสติก

แปรงลงลิปสติกที่ดีจะต้องมีด้ามแปรงที่ยาว เล็ก เพื่อจะสามารถควบคุมทิศทางในการลงลิปสติกได้ดีกว่า แปรงลงลิปสติกเหมาะกับเวลาที่สาว ๆ ต้องการทาลิปสติกสีจัด ๆ ที่ต้องการความเรียบร้อยบริเวณขอบปาก

ภาพที่ 49 แปรงลงลิปสติก

ที่มา : daily.rabbit.co.th

2) พัฟ

หนึ่งในอุปกรณ์ชิ้นสำคัญสำหรับการแต่งหน้า คือ "พัฟแต่งหน้า" และการใช้พัฟแต่งหน้าที่ถูกวิธี มีส่วนช่วยให้การแต่งหน้าของคุณสาว ๆ

ภาพที่ 50 พัฟ

ที่มา : jeban.com

3) ฟองน้ำหรือ Sponge

ฟองน้ำก็มีหลายรูปแบบเหลือเกิน ตามที่แต่ละแบรนด์จะออกมาให้ซื้อหาใช้ สอย ฟองน้ำข้อดีของมันคือสามารถซักด้ายให้พื้นที่ที่ลงร่องพื้นเพื่อให้ร่องพื้นแน่น แต่ถ้ากดมากเกินไปก็จะเป็นการรองพื้นกินฟองน้ำได้ ดังนั้นเราจึงควรกดแบบเบามือและพอดี และยังแบ่งออกเป็นหลายประเภทอีกด้วย

1. ฟองน้ำแบบวงรี

มีหลากหลายยี่ห้อ เนื้อฟองน้ำค่อนข้างแน่น ยึดหยุ่นได้ดี แดมใช้งานโอเคเลย ใช้งานตามซอก อย่างเช่น ซอกจมูก ก็ใช้ตรงมุมเล็กๆ กดลงไป

ภาพที่ 51 ฟองน้ำแบบวงรี

ที่มา : momod, jeban

2. ฟองน้ำแบบสามเหลี่ยม

ข้อดีของฟองน้ำรูปแบบนี้คือมีขนาดเล็ก เหมาะมือ สามารถใช้ได้ตามซอก มุมได้เป็นอย่างดี ถ้ากดแบบแน่นๆก็ทำให้ร่องพื้นติดได้ดีทีเดียว เนื้อจะไม่แน่นมาก แต่ก็ไม่เป็นปัญหาอะไร

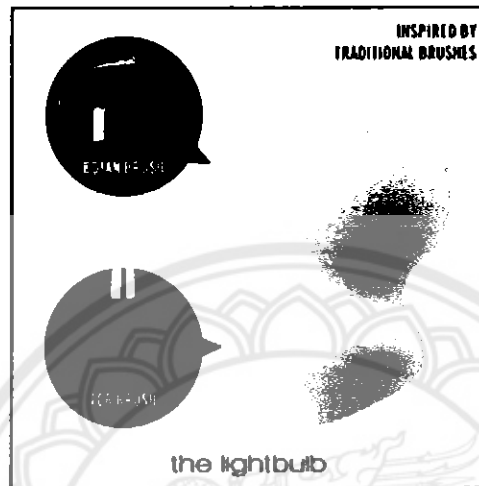

ภาพที่ 52 ฟองน้ำแบบสามเหลี่ยม

ที่มา : momod, jeban

3. ฟองน้ำ The Lightbulb Sponge

ฟองน้ำรูปทรงแปลก เนื้อฟองน้ำค่อนข้างแข็งตั้งๆ ตัว ฟองน้ำทำมาจากยาง NBR ซึ่งจะช่วยป้องกันแบคทีเรียและรังสียูวี แดมยังทำขึ้นต่อชิ้นด้วยมือเลยนะ เออ เรียกว่าบรรจงสร้างสรรค์กันเลยทีเดียว

ภาพที่ 53 ฟองน้ำทรงแปลก

4. ฟองน้ำทรงไข่ / หยอดน้ำ

ฟองน้ำทรงหยดน้ำที่ดีไซน์มาสำหรับการเกลี่ยรองพื้นเนื้อ หนาโดยเฉพาะ ซึ่งมักจะต้องแช่น้ำให้ฟองตัวก่อนแล้วใช้ด้านมนเกลี่ยทั่วใบหน้า จากนั้นใช้ด้านที่แหลม กว่าเก็บรายละเอียดบริเวณรอบดวงตาหรือปีกจมูกอีกครั้ง

ภาพที่ 54 ฟองน้ำทรงหยดน้ำ

2.1.4. การแต่งหน้า

1) การเลือกรองพื้น

หลักการเลือกรองพื้นจะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนเพื่อความง่ายต่อความเข้าใจและไม่สับสน จะแบ่งออกเป็น

1. เลือกตามความต้องการ ในที่นี้หมายถึงเนื้อสัมผัสและการปกปิดรวมกัน การเลือกเนื้อสัมผัสนั้น หลักเกณฑ์ที่ว่าคนผิวมันต้องใช้รองพื้นเนื้อแมตต์ คนผิวแห้งต้องใช้รองพื้นให้ความชุ่มชื้น แต่บางครั้งอาจไม่ต้องตามหลักเกณฑ์ก็ได้ ซึ่งคนผิวมันสามารถเลือกรองพื้นให้ความชุ่มชื้นได้ หรือแม้แต่คนผิวแห้งเองก็สามารถใช้รองพื้นเนื้อแมตต์ได้เช่นกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการมากกว่า ส่วนเรื่องของการปกปิด แนะนำให้เลือกตามสภาพผิวของตัวเอง ถ้าผิวไม่จำเป็นต้องปกปิดอะไรมากมาย ก็เลือกรองพื้นที่ให้การปกปิดระดับต่ำและเนื้อบางเบา (Lightweight) แต่ถ้าต้องการการปกปิด ก็ให้เลือกตามความเหมาะสม ไม่จำเป็นว่าจะต้องใช้ระดับการปกปิดที่สูงเสมอไป

2. เลือกตามสีผิว ในระหว่างที่ลองสีรองพื้น อย่ากังวลเรื่องอันเดอร์โทนของผิว เพราะมันจะทำให้เราสับสน และไม่กล้าที่จะลองในอันเดอร์โทนที่ผิดแปลกไปจากที่เราเคยใช้หรือเคยได้ยินมา ขั้นตอนนี้อาจจะต้องใช้เวลานิดหน่อย แต่คิดว่ามันคุ้มค่ากับการเสียเวลา

ภาพที่ 55 การเลือกรองพื้น

ที่มา : pantip

สำหรับการเลือกรองพื้นตามสีผิว ให้ลองสีรองพื้นบริเวณ "กราม" หรือ "รอยต่อระหว่างใบหน้าและลำคอ" (Jawline) ลองเทียบสีประมาณ 3 - 4 สีที่ใกล้เคียงกับสีผิวของคุณ แล้วเกลี่ยให้เนียนไปกับผิว จากนั้นให้สังเกตที่ไฟเคาน์เตอร์ว่าสีไหนใกล้เคียงกับสีผิวสุด จำสีนั้นเอาไว้ (สีนั้นจะเหมาะเวลาคุณไปออกงาน) จากนั้นลองปลีกตัวออกมาหาแสงธรรมชาติ แล้วลองสังเกตอีกทีว่าสีไหนกลมกับผิวมากที่สุด ยิ่งสีที่กลมกับผิวตรงกันกับแสงธรรมชาติและแสงเคาน์เตอร์ นั้นยิ่งเหมาะ กับคุณ แต่ถ้าไม่ตรงกัน ให้ยึดแสงธรรมชาติเป็นหลัก

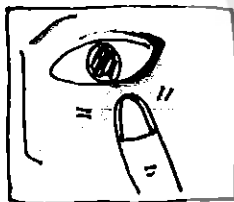
แต่อย่างไรก็ตาม การมีร่องพื้นยื่นพื้นเป็นเรื่องที่ดี แนะนำให้มีร่องพื้นที่สีเข้มกว่าผิวและอ่อนกว่าผิวติดเอาไว้ด้วย เมื่อบางครั้งผิวเราขาวขึ้นหรือคล้ำลงก็สามารถใช้ผสมกับร่องพื้นหลักได้

2) การใช้คอนซิลเลอร์

หลายคนสงสัยว่า ควรทาคอนซิลเลอร์ก่อนหรือหลังรองพื้นกันแน่?

จริงๆ แล้ว สามารถทำได้ทั้ง 2 แบบ สำหรับการปกปิดที่อยู่ในพื้นที่ที่ต้องการสีที่ใกล้เคียงกับสีผิว แต่ไม่มีคอนซิลเลอร์ที่ตรงกับสีผิวสักทีเดียว เราสามารถใช้วิธีการทาคอนซิลเลอร์เพื่อปกปิดรอยหรือจุดบกพร่องไปก่อน แล้วจึงทาทับด้วยรองพื้น เพื่อให้ได้สีที่ตรงกับสีผิวที่สุด มีข้อควรระวังว่า ร่องพื้นที่ใช้นั้นควรเป็นเนื้อครีมที่ไม่เหลวจนเกินไป เพราะจะทำให้คอนซิลเลอร์ที่ลงไปแล้วละลายออกมาได้สำหรับคอนซิลเลอร์ที่มีสีเดียวกับร่องพื้นอยู่แล้ว หรือสำหรับการปกปิดที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่จำเป็นต้องใช้สีที่ตรงกับสีผิวก็ได้ เช่น บริเวณที่เรามักจะลงไฮไลต์ ก็สามารถใช้คอนซิลเลอร์หลังขั้นตอนการลงรองพื้น

ข้อควรระวัง คือ คอนซิลเลอร์ที่ใช้ในบริเวณไฮไลต์ควรมีสีอ่อนกว่าสีของร่องพื้น และในบริเวณที่ลงเฉดดึงควรมีสีเข้มกว่า การทาคอนซิลเลอร์เราอาจจะมากกว่า 1 รอบ หรือมากกว่า 1 ประเภทก็ได้ แล้วแต่ความต้องการในการปกปิด

ทา คอนซิลเลอร์
ลงสี ตัวร่องรอยใต้ตา

รอเนื้อคอนซิลเลอร์
จนเกือบแห้ง

ปิดมิดี ทา 7 รอบจน
ตบจน 4 สีเข้าสีพื้นใน

ใช้ฟัฟฟวเน้
ส่วน กต ติ

ภาพที่ 56 การใช้คอนซิลเลอร์

ที่มา : pantip

3) การใช้แป้ง

การทาแป้งนั้น สามารถใช้ได้ทั่วทั้งใบหน้า เพียงแต่จะมีข้อควรสังเกตอยู่บางประการ เช่น แป้งที่มีเนื้อแบบซิมเมอร์นั้นจะทำให้ผิวมีความมันวาว และ ทำให้ผิวดูสว่างขึ้น ดังนั้น ควรทาเฉพาะบริเวณส่วนกลางของใบหน้าไม่ควรทาไม่ควรจะใช้ในปริมาณที่เยอะจนเกินไป

และไม่จำเป็นต้องทาทั่วทั้งใบหน้า เช่น คนที่มีใบหน้ากว้างอยู่แล้วยิ่งจะทำให้ใบหน้าดูกว้างขึ้น และสำหรับคนที่มีผิวหน้ามัน ก็ควรระวังในการทาบริเวณ T-Zone

แป้งที่มีเนื้อเป็นบรอนเซอร์ที่มีสีเข้ม ควรทาเฉพาะบริเวณโหนกแก้ม หรือพวงแก้ม ไม่ควรทาทั่วทั้งใบหน้า เพราะอาจจะทำให้ใบหน้าของเราดูมีสีเข้มมากจนเกินไป เป็นต้น

หลายคนมักเข้าใจผิดว่า แป้งมีเอาไว้เพื่อปกปิดผิว ซึ่งความเข้าใจนี้ไม่ถูกต้องซะทีเดียว เพราะว่า หากเราต้องการปกปิดผิว เราควรใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทรองพื้นและคอนซิลเลอร์ ซึ่งก็มีประเภทที่เป็นแป้ง เพื่อช่วยให้ง่ายสำหรับการใช้งาน เรียกว่าแป้งทูเวย์หรือแป้งผสมรองพื้นนั่นเอง

แต่ในความเป็นจริงแล้วนั้น แป้งมีไว้เพื่อช่วยเซ็ทผิวของเราให้เครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เราใช้ต่างลงไปบนผิวนั้นติดทนและอยู่ตัว ซึ่งจำเป็นสำหรับเราที่อยู่ในสภาพภูมิอากาศแบบร้อนชื้น ซึ่งผิวจะผลิตน้ำมันออกมาตลอดทั้งวัน แต่ถ้าเราอยู่ในประเทศที่อากาศแห้งและเย็น ในนั้นตอนนี้อาจจะยกเว้นได้

4) การเขียนคิ้ว

การเขียนคิ้วเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถทำให้รูปหน้าของเราเปลี่ยนได้ ถ้าคิ้วเราสวยก็จะทำให้เราเกิดความมั่นใจ ในการเขียนคิ้วก็ไม่ได้มีอุปกรณ์อะไรมากมายและไม่จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ที่หรูหรา มีราคาแพงก็ทำให้คิ้วของเรานั้นสวยได้ และสำหรับคนที่ไม่เคยทำเลยก็ไม่ต้องฝึกฝนมากนักแต่ก็จัดว่ายากเหมือนกัน และในตอนนี้การเขียนคิ้วคิ้วๆ กำลังเป็นที่นิยมกัน

ภาพที่ 57 การเขียนคิ้ว

ที่มา : jeban.com

5) การกรีดอายไลเนอร์

อายไลเนอร์ (Eyeliner) เป็นเครื่องสำอางที่ใช้เขียนบริเวณรอบดวงตา เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับดวงตา ทั้งดวงตาแบบหวาน สีกลับ โฉบเฉี่ยว หรือมีเสน่ห์น่าค้นหา อีกทั้งยังช่วยทำให้ดวงตาดูโตขึ้นมากกว่าปกติ ซึ่งอายไลเนอร์นี้มีประวัติการใช้งานคู่กับคุณสาวๆ มาอย่างยาวนาน นับย้อนไปตั้งแต่สมัยอียิปต์โบราณ และยุคเมโสโปเตเมียกันเลยทีเดียว

ภาพที่ 58 การกรีดอายไลเนอร์ 2

ที่มา : jeban.com

6) การปิดมาสคาร่า

มาสคาร่าสามารถใช้ปิดได้ทั่วทั้งขนตา ไม่ว่าจะป็นมุมชั้นนอกหรือมุมใน ตัวแปรงจุ่มลงในหลอดของมาสคาร่า เริ่มปิดจากมุมในสุดแล้วก็ปิดออกจนมาถึงสุดปลายของขนตา ตัวแปรงจะทำพลาสติกและไม่ควรให้ผู้อื่นร่วมใช้ มาสคาร่าสามารถปิดบนปลายขนตาเพื่อให้ลุคแบบ 'heavy-lidded' หรือปิดด้านล่างของขนตาวาวขึ้นเพื่อให้ตาดูโตขึ้น ส่วนมากมักจะใช้ในการตัดขนตาและอาจจะนำมาใช้เป็น primer ถ้าต้องการให้ขนตาวาวขึ้นสามารถปิดมาสคาร่าซ้ำได้ใน 2-3 นาที

มอยส์เจอร์ในบางมาสคาราและ primer อาจทำให้ขนตาไม่งอนตอนที่ปิด ซึ่งสามารถแก้ไขได้ง่ายโดยใช้มาสคาราแบบกันน้ำที่มีส่วนผสมที่ทำแห้งไว มาสคาราแบบกันน้ำควรลบออกอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้ขนตาขาดหรือหลุดร่วง

ภาพที่ 59 การปิดมาสคารา

ที่มา : jeban.com

2.2 ข้อมูลด้านการออกแบบ

2.2.1 ความเป็นมาของมัลติมีเดีย

‘ มีเดีย ’ หรือ ‘ สื่อ ’ ในอดีตมักเป็นสื่อรูปแบบเดียวที่มีการถ่ายทอดเนื้อหาไปยังผู้รับสารเพียงช่องทางเดียว ไม่ว่าจะผ่านทาง การมองเห็น ทางการฟัง หรือการสัมผัส ซึ่งบ่อยครั้งไม่น่าสนใจและอาจจะสร้างความน่าเบื่อหน่ายแก่ผู้ใช้ บางเนื้อหาที่ไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้ใช้เกิดการรับรู้ที่ดีได้ แนวคิดเรื่องการผสมผสานสื่อจึงเกิดขึ้น โดยคำว่า Multi-media ถูกใช้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1965 ในรูปแบบของการแสดงที่ผสมผสานระหว่างแสง สี ดนตรีและศิลปะการแสดงที่เรียกว่า The Exploding Plastic Inevitable

โดยวัตถุประสงค์ของมัลติมีเดียก็เพื่อเราให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้นและช่วยให้ผู้ชมเกิดการรับรู้ที่หลากหลายทั้งการมองเห็นและได้ยินไปพร้อมๆกัน แม้มัลติมีเดียในยุคแรกจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารได้มากแต่ข้อจำกัดก็คือกระบวนการการผลิตและการทำงานที่ยุ่งยากซับซ้อนเนื่องจากต้องทำงานกับเครื่องมือที่หลากหลาย

อันเนื่องจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันที่สามารถนำมาช่วยในการผลิตและเผยแพร่สื่อได้อย่างสะดวก รวดเร็ว สวยงาม และมีประสิทธิภาพ คอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียวก็สามารถสร้างสื่อได้แทบทุกรูปแบบ เช่น การออกแบบ จัดหน้า ตกแต่งภาพสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ การตัดต่อเสียงหรือภาพสำหรับรายการวิทยุ รวมทั้งการสร้างชิ้นงานที่สามารถนำเสนอได้อย่างหลากหลายรูปแบบตามแนวคิดของมัลติมีเดีย

2.2.2 มัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์

มัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์ในระยะแรกมักเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บันทึกลงในแผ่นซีดีรอมและนำมาใช้งานบนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดเครื่องหนึ่งเพียงลำพัง ซึ่งเรียกว่าแบบแอสตันต่อะโลน (Stand Alone) ผู้ใช้งานจะศึกษาเนื้อหาจากข้อความ ภาพผ่านทางจอและฟังเสียงจากลำโพง โดยโต้ตอบผ่านอุปกรณ์พื้นฐานคือเมาส์และคีย์บอร์ด ปัจจุบันมัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์ได้พัฒนาไปถึงลักษณะของความเป็นจริงเสมือนที่เสริมอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้ใช้มองเห็นเสมือนหลุดเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมในนั้นจริงๆ

2.2.3 องค์ประกอบในการใช้มัลติมีเดีย

มัลติมีเดียสามารถจำแนกองค์ประกอบของสื่อต่างๆ ได้เป็น 5 ชนิด ประกอบด้วย ข้อความหรือตัวอักษร(Text) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เสียง (Sound) และภาพวิดีโอ (Video)แล้วนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อใช้สำหรับการปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบ (Interaction) ระหว่างคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้สามารถเลือกกระทำต่อมัลติมีเดียได้ตามต้องการ ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้ได้ทำการเลือกรายการและตอบคำถามผ่านทางจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นระบบคอมพิวเตอร์ก็ทำการประมวลผลและแสดงผลลัพธ์ย้อนกลับผ่านทางจอภาพให้ผู้ใช้เป็นอีกครั้ง เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นๆ อีกมากมาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเครื่องมือและรูปแบบที่จะนำมาประยุกต์ใช้งาน

1) ข้อความหรือตัวอักษร (Text)

ข้อความหรือตัวอักษรถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของมัลติมีเดีย ระบบมัลติมีเดียที่นำเสนอผ่านจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ นอกจากจะมีรูปแบบและสีของตัวอักษรให้เลือกมากมายตามความต้องการแล้วยังสามารถกำหนดลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ (โต้ตอบ)ในระหว่างการนำเสนอได้อีกด้วย

ข้อความ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของมัลติมีเดีย ใช้แสดงรายละเอียด หรือเนื้อหาของเรื่องที่น่าเสนอซึ่งปัจจุบัน มีหลายรูปแบบ ได้แก่

ข้อความที่ได้จากการพิมพ์ เป็นข้อความปกติที่พบได้ทั่วไป ได้จากการพิมพ์ด้วย โปรแกรมประมวลผลงาน (Word Processor) เช่น NotePad, Text Editor, Microsoft Word โดยตัวอักษรแต่ละตัวเก็บในรหัส เช่น ASCII

ข้อความจากการสแกน เป็นข้อความในลักษณะภาพ หรือ Image ได้จากการนำเอกสารที่พิมพ์ไว้แล้ว(เอกสารต้นฉบับ) มาทำการสแกน ด้วยเครื่อง สแกนเนอร์ (Scanner) ซึ่งจะได้ผลออกมาเป็นภาพ(Image) 1 ภาพ ปัจจุบันสามารถแปลงข้อความ ภาพ เป็นข้อความปกติได้ โดยอาศัยโปรแกรม OCR

ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ เป็นข้อความที่พัฒนาให้อยู่ในรูป ของสื่อ ที่ใช้ประมวลผลได้

ข้อความไฮเปอร์เท็กซ์ (HyperText) เป็นรูปแบบของ ข้อความ ที่ได้รับความนิยมสูงมาก ในปัจจุบันโดยเฉพาะการเผยแพร่เอกสารในรูปของเอกสารเว็บ เนื่องจากสามารถใช้เทคนิค การลิงก์ หรือเชื่อมข้อความ ไปยังข้อความ หรือจุดอื่นๆ ได้

2) ภาพนิ่ง (Still Image)

ภาพนิ่งเป็นภาพที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด และภาพลายเส้น เป็นต้น ภาพนิ่งนับว่ามีบทบาทต่อระบบงานมัลติมีเดียมากกว่าข้อความ หรือตัวอักษร ทั้งนี้เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงการเรียนรู้หรือรับรู้ด้วยการมองเห็นได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ลึกซึ้งมากกว่าข้อความหรือตัวอักษรนั่นเองซึ่งข้อความ หรือตัวอักษรจะมีข้อจำกัดทางด้านความแตกต่างของแต่ละภาษา แต่ภาพนั้นสามารถสื่อความหมาย ได้กับทุกชนชาติ ภาพนิ่งมักจะแสดงอยู่บนสื่อชนิดต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์หรือวารสารวิชาการ เป็นต้น

ภาพกราฟิก (Graphics) เป็นสื่อในการนำเสนอที่ดี เนื่องจากมีสีสัน มีรูปแบบที่น่าสนใจ สามารถสื่อความหมายได้กว้าง ประกอบด้วย

ภาพบิตแมพ (Bitmap) เป็นภาพที่มีการเก็บข้อมูลแบบ พิกเซล หรือจุดเล็กๆ ที่แสดงค่าสี ดังนั้นภาพหนึ่งๆ จึงเกิดจากจุดเล็กๆ หลายๆ จุดประกอบกัน (คล้ายๆ กับการปักผ้าโครสติก) ทำให้รูปภาพแต่ละรูป เก็บข้อมูลจำนวนมาก เมื่อนำมาใช้ จึงมี เทคนิคการบีบอัดข้อมูล ฟอรัมตของภาพบิตแมพ ที่รู้จักกันดี ได้แก่ .BMP, .PCX, .GIF, .JPG, .TIF

ภาพเวกเตอร์ (Vector) เป็นภาพที่สร้างด้วยส่วนประกอบ ของเส้นลักษณะต่างๆ และคุณสมบัติเกี่ยวกับสีของเส้นนั้นๆ ซึ่งสร้างจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ เช่น ภาพของคน ก็จะถูกสร้างด้วยจุดของเส้นหลายๆ จุด เป็นลักษณะของโครงร่าง (Outline) และสี ของคนก็เกิดจากสีของเส้นโครงร่างนั้นๆ กับพื้นที่ผิวภายในนั่นเอง เมื่อมีการแก้ไขภาพ ก็จะเป็นการ แก้ไขคุณสมบัติของเส้น ทำให้ภาพไม่สูญเสียความละเอียด เมื่อมีการขยายภาพนั่นเอง ภาพแบบ Vector ที่หลายๆ ท่านคุ้นเคยก็คือ ภาพ .wmf ซึ่งเป็น clipart ของ Microsoft Office นั่นเอง

นอกจากนี้คุณจะสามารถพบภาพฟอร์แมตนี้ได้จากภาพในโปรแกรม Adobe Illustrator หรือ Macromedia Freehand

คลิปอาร์ต (Clipart) เป็นรูปแบบของการจัดเก็บภาพจำนวนมากๆ ในลักษณะของตารางภาพ หรือห้องสมุดภาพ หรือคลังภาพ เพื่อให้เรียกใช้ สืบค้น ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว

HyperPicture มักจะเป็นภาพชนิดพิเศษ ที่พบได้บนสื่อมัลติมีเดีย มีความสามารถเชื่อมโยงไปยังเนื้อหา หรือรายละเอียดอื่นๆ มีการกระทำ เช่น คลิก (Click) หรือเอาเมาส์มาวางไว้เหนือตำแหน่งที่ระบุ (Over) สำหรับการจัดหาภาพ หรือเตรียมภาพ ก็มีหลายวิธี เช่น การสร้างภาพเอง ด้วยโปรแกรมสร้างภาพ เช่น Adobe Photoshop, PhotoImpact, CorelDraw หรือการนำภาพจากอุปกรณ์ เช่น กล้องถ่ายภาพดิจิทัล, กล้องวิดีโอดิจิทัล หรือสแกนเนอร์

3) ภาพเคลื่อนไหว (Animation)

ภาพเคลื่อนไหว หมายถึง ภาพกราฟิกที่มีการเคลื่อนไหว เพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเคลื่อนที่ของอะตอมในโมเลกุล หรือการเคลื่อนที่ของลูกสูบของเครื่องยนต์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างสรรค์จินตนาการให้เกิดแรงจูงใจจากผู้ชม การผลิตภาพเคลื่อนไหวจะต้องใช้โปรแกรมที่มีคุณสมบัติเฉพาะทางซึ่งอาจมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่บ้างเกี่ยวกับขนาดของไฟล์ที่ต้องใช้พื้นที่ในการจัดเก็บมากกว่าภาพนิ่งหลายเท่า นั่นเอง

4) เสียง (Sound)

เสียงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของมัลติมีเดีย โดยจะถูกจัดเก็บอยู่ในรูปของสัญญาณดิจิทัลซึ่งสามารถเล่นซ้ำกลับไปกลับมาได้ โดยใช้โปรแกรมที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับทำงานด้านเสียงหากในงานมัลติมีเดียมีการใช้เสียงที่เร้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาในการนำเสนอ จะช่วยให้ระบบมัลติมีเดียที่นั้นเกิดความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยสร้างความน่าสนใจและน่าติดตามในเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากเสียงมีอิทธิพลต่อผู้ใช้มากกว่าข้อความหรือภาพนิ่งนั่นเอง ดังนั้นเสียงจึงเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับมัลติมีเดียซึ่งสามารถนำเข้าสู่เสียงผ่านทางไมโครโฟน แผ่นซีดี ดีวีดี เทป และวิทยุ เป็นต้น

ลักษณะของเสียง ประกอบด้วย คลื่นเสียงแบบออดิโอ (Audio) ซึ่งมีฟอร์แมตเป็น .wav, .au การบันทึกจะบันทึกตามลูกคลื่นเสียง โดยมีการแปลงสัญญาณให้เป็นดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีการบีบอัดเสียงให้เล็กลง (ซึ่งคุณภาพก็ต่ำลงด้วย)

เสียง CD เป็นรูปแบบการบันทึก ที่มีคุณภาพสูง ได้แก่ เสียงที่บันทึกลงในแผ่น CD เพลงต่างๆ

MIDI (Musical Instrument Digital Interface) เป็นรูปแบบของเสียงที่แทนเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ สามารถเก็บข้อมูล และให้วงจรรีโกลิทรอนิกส์ สร้างเสียงตามตัวโน้ต เหมือนการเล่นของเครื่องเล่นดนตรีนั้นๆ เทคโนโลยีเกี่ยวกับเสียง ประกอบด้วย การบันทึกข้อมูลเสียง เสียงที่ทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ เป็นสัญญาณดิจิทัล ซึ่งมี 2 รูปแบบคือ

Synthesize Sound เป็นเสียงที่เกิดจากตัววิเคราะห์เสียงที่เรียกว่า MIDI โดยเมื่อตัวโน้ตทำงาน คำสั่ง MIDI จะถูกส่งไปยัง Synthesize Chip เพื่อทำการแยกเสียงว่าเป็นเสียงดนตรีชนิดใด ขนาดไฟล์ MIDI จะมีขนาดเล็ก เนื่องจากเก็บคำสั่งในรูปแบบง่ายๆ Sound Data เป็นเสียงจากที่มีการแปลงจากสัญญาณ analog เป็นสัญญาณ digital โดยจะมีการบันทึกตัวอย่างคลื่น (Sample) ให้อยู่ที่ใดที่หนึ่งในช่วงของเสียงนั้นๆ และการบันทึกตัวอย่างคลื่นเรียงกันเป็นจำนวนมาก เพื่อให้มีคุณภาพที่ดี ก็จะทำให้ขนาดของไฟล์โตตามไปด้วย Sample Rate จะแทนด้วย kHz ใช้อธิบายคุณภาพของเสียง อัตรามาตรฐานของ sample rate เท่ากับ 11kHz, 22kHz, 44kHz Sample Size แทนค่าด้วย bits คือ 8 และ 16 บิต ใช้อธิบายจำนวนของข้อมูลที่ใช้จัดเก็บในคอมพิวเตอร์ คุณภาพเสียงที่ดีที่สุด ได้แก่ Audio-CD ที่เท่ากับ 44kHz ระบบ 16 บิต เป็นต้น

มาตรฐานการบีบอัดข้อมูล เสียงที่มีคุณภาพดี มักจะมีขนาดโต จึงต้องมีการบีบอัดข้อมูลให้มีขนาดเล็กลง มาตรฐานการบีบอัดข้อมูล ได้แก่

ADPCM - Adaptive Differential Pulse Code Modulation โดยจะทำการบีบอัดข้อมูลที่มีการบันทึกแบบ 8 หรือ 16 บิต โดยมีอัตราการบีบอัดประมาณ 4:1 หรือ 2:1

u-law, A-law เป็นมาตรฐานที่กำหนดโดย CCITT สามารถบีบอัดเสียง 16 บิต ได้ในอัตรา 2:1

MACE มีจุดเด่นคือ บีบอัดและขยายข้อมูลให้มีขนาดเท่าเดิมได้ จึงใช้ได้เฉพาะข้อมูลเสียง 8 บิต อัตราการบีบอัดคือ 3:1 และ 6:1 อย่างไรก็ตามคุณภาพเสียงไม่ดีเท่าที่ควร และทำงานได้เฉพาะกับ Mac เท่านั้น

MPEG เป็นมาตรฐานการบีบอัดข้อมูลที่นิยมมากในปัจจุบัน โดยชื่อนี้ เป็นชื่อย่อของทีมงานพัฒนา Moving Picture Export Group โดยปัจจุบันมีฟอร์แมตที่นิยมคือ MP3 (MPEG 1 Audio Layer 3) ซึ่งก็คือเทคโนโลยีการบีบอัดข้อมูลเสียงของมาตรฐาน MPEG 1 นั่นเอง เป็นไฟล์ที่นิยมใช้กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วย

5) วิดีโอ (Video)

วิดีโอเป็นองค์ประกอบของมัลติมีเดียที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากวิดีโอในระบบดิจิทัลสามารถนำเสนอข้อความหรือรูปภาพ (ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว) ประกอบกับเสียงได้สมบูรณ์มากกว่าองค์ประกอบชนิดอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักของการใช้วิดีโอในระบบมัลติมีเดียก็คือ การสิ้นเปลืองทรัพยากรของพื้นที่บนหน่วยความจำเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการนำเสนอวิดีโอด้วยเวลาที่เกิดขึ้นจริง (Real-Time) จะต้องประกอบด้วยจำนวนภาพไม่ต่ำกว่า 30 ภาพต่อวินาที(Frame/Second) ถ้าหากการประมวลผลภาพดังกล่าวไม่ได้ผ่านกระบวนการบีบอัดขนาดของสัญญาณมาก่อน การนำเสนอภาพเพียง 1 นาทีอาจต้องใช้หน่วยความจำมากกว่า 100 MB ซึ่งจะทำให้ไฟล์มีขนาดใหญ่เกินขนาดและมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ด้อยลง ซึ่งเมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถบีบอัดขนาดของภาพอย่างต่อเนื่องจนทำให้ภาพวิดีโอสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและกลายเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบมัลติมีเดีย (Multimedia System)

Video file format เป็นรูปแบบที่ใช้บันทึกภาพและเสียงที่สามารถทำงานกับคอมพิวเตอร์ได้เลย มีหลายรูปแบบได้แก่

AVI (Audio / Video Interleave) เป็นฟอร์แมตที่พัฒนาโดยบริษัทไมโครซอฟต์ เรียกว่า Video for Windows มีนามสกุลเป็น .avi ปัจจุบันมีโปรแกรมแสดงผลติดตั้งมาพร้อมกับชุด Microsoft Windows คือ Windows Media Player

MPEG - Moving Pictures Experts Group รูปแบบของไฟล์ที่มีการบีบอัดไฟล์ เพื่อให้มีขนาดเล็กลง โดยใช้เทคนิคการบีบข้อมูลแบบ Inter Frame หมายถึงการนำความแตกต่างของข้อมูลในแต่ละภาพมาบีบ และเก็บ โดยสามารถบีบข้อมูลได้ถึง 200 : 1 หรือเหลือข้อมูลเพียง 100 kb/sec โดยคุณภาพยังดีอยู่ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดย MPEG-1 มีนามสกุล คือ .mpg Quick Time เป็นฟอร์แมตที่พัฒนาโดยบริษัท Apple นิยมใช้นำเสนอข้อมูลไฟล์ผ่านอินเทอร์เน็ต มีนามสกุลเป็น.mov

2.2.4 ประโยชน์ของมัลติมีเดีย

แนวทางการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน ตัวอย่างเช่น สื่อมัลติมีเดียที่ผลิตเป็น

บทเรียนสำเร็จรูป (CD-ROM Package) สำหรับกลุ่มผู้ใช้ในแวดวงการศึกษาและฝึกอบรม สื่อมัลติมีเดียที่ผลิตขึ้นเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการ(Product and Services) สำหรับการโฆษณาในแวดวงธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้จะช่วยสนับสนุนประสิทธิภาพในการดำเนินงานแล้วยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนอีกด้วย โดยสามารถแยกแยะประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานได้ดังนี้

1) ง่ายต่อการใช้งาน

โดยส่วนใหญ่เป็นการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มผลผลิต ดังนั้นผู้พัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการจัดทำให้มีรูปลักษณะที่เหมาะสม และง่ายต่อการใช้งานตามแต่กลุ่มเป้าหมายเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตัวอย่างเช่น การใช้งานสื่อมัลติมีเดียโปรแกรมการบัญชี

2) สัมผัสได้ถึงความรู้สึก

สิ่งสำคัญของการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้งานก็คือ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ได้ถึงความรู้สึกจากการสัมผัสกับวัตถุที่ปรากฏอยู่บนจอภาพ ได้แก่ รูปภาพ ไอคอน ปุ่มและตัวอักษร เป็นต้น ทำให้ผู้ใช้สามารถควบคุมและเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ได้อย่างทั่วถึงตามความต้องการ ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้คลิกที่ปุ่ม Play เพื่อชมวิดีโอและฟังเสียงหรือแม้แต่ผู้ใช้คลิกเลือกรูปภาพหรือตัวอักษรเพื่อเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ เป็นต้น

3) สร้างเสริมประสบการณ์

การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้านมัลติมีเดีย แม้ว่าจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันตามแต่ละวิธีการ แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้ใช้จะได้รับก็คือ การส่งเสริมประสบการณ์จากการใช้สื่อเหล่านี้ในแง่มุมที่แตกต่างกันซึ่งจะทำให้สามารถเข้าถึงวิธีการใช้งานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้ได้เคยเรียนรู้วิธีการใช้ปุ่มต่างๆ เพื่อเล่นเกมสบนคอมพิวเตอร์มาก่อน และเมื่อได้มาสัมผัสเกมออนไลน์ใหม่ๆ ก็สามารถเล่นเกมออนไลน์ได้อย่างไม่ติดขัด

4) เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้

สืบเนื่องจากระดับขีดความสามารถของผู้ใช้แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระดับความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับการสั่งสมมา ดังนั้น การนำสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้สามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะในการเล่นจากระดับที่ง่ายไปยังระดับที่ยากยิ่งๆ ขึ้นไป

5) เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

ด้วยคุณลักษณะขององค์ประกอบของมัลติมีเดีย ไม่ว่าจะ เป็นข้อความหรือตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงและวิดีโอ สามารถที่จะสื่อความหมายและ เรื่องราวต่างๆ ได้แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอ กล่าวคือ หากเลือกใช้ภาพนิ่งหรือ ภาพเคลื่อนไหว การสื่อความหมายย่อมจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการเลือกใช้ข้อความหรือตัวอักษร ในทำนองเดียวกัน หากเลือกใช้วิดีโอ การสื่อความหมายย่อมจะดีกว่าเลือกใช้ภาพนิ่งหรือ ภาพเคลื่อนไหว ดังนั้น ในการผลิตสื่อ ผู้พัฒนาจำเป็นต้องพิจารณาคูณลักษณะให้เหมาะสมกับ เนื้อหาที่จะนำเสนอ ตัวอย่างเช่น การผสมผสานองค์ประกอบของมัลติมีเดียเพื่อบรรยายบทเรียน

6) คุ่มค่าในการลงทุน

การใช้โปรแกรมด้านมัลติมีเดียจะช่วยลดระยะเวลา ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการเดินทาง การจัดหาวิทยากร การจัดหาสถานที่ การบริหารตารางเวลาและการ เผยแพร่ช่องทางเพื่อนำเสนอสื่อ เป็นต้น ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ได้หักค่าใช้จ่ายที่เป็น ต้นทุนไปแล้วก็จะส่งผลให้ได้รับผลตอบแทนความคุ้มค่าในการลงทุนในระยะเวลาที่เหมาะสม

7) เพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้

การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้านมัลติมีเดียจำเป็นต้องถ่ายทอด จินตนาการจากสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ย่งต่อการรับรู้และเข้าใจด้วยกรรมวิธีต่างๆ นอกจากจะช่วย อำนวยความสะดวกในการทำงานแล้ว ผู้ใช้ยังได้รับประโยชน์และเพลิดเพลินในการเรียนรู้อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้(User)ออกแบบและสร้างเว็บเพจ (Web Page) ด้วยโปรแกรมแม็คโครมีเดีย ดรีมวี เวอร์ (Macromedia Dreamweaver) หรือผู้ศึกษาคำสั่งศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม

2.2.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ (ebook)

e-Book ย่อมาจากคำว่า Electronic Book หมายถึงหนังสือที่สร้างขึ้นด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถ อ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทั้งในระบบออฟไลน์ และออนไลน์ คุณลักษณะของ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมี ปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้ นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถส่งพิมพ์เอกสารที่โยงการขยายทางเครื่องพิมพ์ให้ ยี่ ประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติ เหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป

2.2.6 ประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ (ebook)

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบ่งออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้คือ

1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือแบบตำรา (Textbooks) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ รูปหนังสือปกติที่พบเห็นทั่วไป หลักหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการแปลงหนังสือจากสภาพสิ่งพิมพ์ปกติเป็นสัญญาณดิจิทัล เพิ่มศักยภาพเดิมการนำเสนอ การปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยศักยภาพของคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน เช่น การเปิดหน้าหนังสือ การสืบค้น การคัดเลือก เป็นต้น

2) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบบหนังสือเสียงอ่าน มีเสียงคำอ่าน เมื่อเปิดหนังสือจะมีเสียง อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทเหมาะสำหรับหนังสือเด็กเริ่มเรียน หรือหนังสือฝึกออกเสียง หรือฝึกพูด (Talking Book1) เป็นต้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้เป็นการเน้นคุณลักษณะด้านการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรและเสียงเป็นคุณลักษณะหลัก นิยมใช้กับกลุ่มผู้อ่านที่มีระดับลักษณะทางภาษาโดยเฉพาะด้านการฟังหรือการอ่านค่อนข้างต่ำ เหมาะสำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาของเด็ก ๆ หรือผู้ที่กำลังฝึกภาษาที่สอง หรือฝึกภาษาใหม่ เป็นต้น

3) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพนิ่ง หรืออัลบั้มภาพ (static Picture Books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีคุณลักษณะหลักเน้นจัดเก็บข้อมูล และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่ง (static picture) หรืออัลบั้มภาพเป็นหลัก เสริมด้วยการนำศักยภาพของคอมพิวเตอร์มาใช้ในการนำเสนอ เช่น การเลือกภาพที่ต้องการ การขยายหรือย่อขนาดของภาพของคอมพิวเตอร์มาใช้ในการนำเสนอ เช่น การเลือกภาพที่ต้องการ การขยายหรือย่อขนาดของภาพหรือตัวอักษร การสำเนาหรือการถ่ายโอนภาพ การแต่งเติมภาพ การเลือกเฉพาะส่วนของภาพ (cropping) หรือเพิ่มข้อมูล เชื่อมโยงภายใน (Linking information) เช่น เชื่อมข้อมูลอธิบายเพิ่มเติม เชื่อมข้อมูลเสียงประกอบ เป็นต้น

4) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบบหนังสือภาพเคลื่อนไหว (Moving Picture Books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้น การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพวีดิทัศน์ (Video Clips) หรือภาพยนตร์สั้น ๆ (Films Clips) ผสมกับข้อมูลสนเทศที่อยู่ในรูปตัวหนังสือ (Text Information) ผู้อ่านสามารถเลือกชมศึกษาข้อมูลได้ ส่วนใหญ่นิยมนำเสนอข้อมูลเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ หรือเหตุการณ์สำคัญ เช่น ภาพเหตุการณ์สงครามโลก ภาพการกล่าวสุนทรพจน์ของบุคคลสำคัญ ๆ ของโลกในโอกาสต่าง ๆ ภาพเหตุการณ์ความสำเร็จหรือสูญเสียของโลก เป็นต้น

5) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อประสม (Multimedia) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้นเสนอข้อมูลเนื้อหาสาระ ในลักษณะแบบสื่อผสมระหว่างสื่อภาพ (Visual Media) เป็นทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวกับสื่อประเภทเสียง (Audio Media) ในลักษณะต่าง ๆ ผสมกับศักยภาพของคอมพิวเตอร์อื่นเช่นเดียวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

6) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือหลากหลาย (Polymedia books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม แต่มีความหลากหลายในคุณลักษณะด้านความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลภายในเล่มที่บันทึกในลักษณะต่าง ๆ เช่น ตัวหนังสือภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงดนตรี และอื่น ๆ เป็นต้น

7) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือเชื่อมโยง (Hypermedia Book) เป็นหนังสือที่มีคุณลักษณะสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระภายในเล่ม (Internal Information Linking) ซึ่งผู้อ่านสามารถคลิกเพื่อเชื่อมโยงไปสู่อีเนื้อหาสาระที่ออกแบบเชื่อมโยงกันภายใน การเชื่อมโยงเช่นนี้มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับบทเรียนโปรแกรมแบบแตกกิ่ง (Branching Programmed Instruction) นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งเอกสารภายนอก (External or Information Sources) เมื่อเชื่อมต่อบริบทอินเทอร์เน็ต

8) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสืออัจฉริยะ (Intelligent Electronic Books) เป็นหนังสือประสม แต่มีการใช้โปรแกรมขั้นสูงที่สามารถมีปฏิกริยา หรือปฏิสัมพันธ์ กับผู้อ่านเสมือนหนังสือมีสติปัญญา (อัจฉริยะ) ในการไตร่ตรอง หรือคาดคะเนในการโต้ตอบ หรือปฏิกริยากับผู้อ่าน

9) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบบหนังสือทางไกล (Telemedia Electronic Books) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้มีคุณลักษณะหลักต่าง ๆ คล้ายกับ Hypermedia Electronic Books แต่เน้นการเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลภายนอกผ่านระบบเครือข่าย (Online Information Sources) ทั้งที่เป็นเครือข่ายเปิด และเครือข่ายเฉพาะสมาชิกของเครือข่าย

10) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือไซเบอร์สเปซ (Cyberspace books) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้มีลักษณะเหมือนกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลาย ๆ แบบที่กล่าวมาแล้วผสมกัน สามารถเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลทั้งจากแหล่งภายในและภายนอกสามารถนำเสนอข้อมูลในระบบสื่อที่หลากหลาย สามารถปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านได้หลากหลาย

2.2.7 ข้อดี – ข้อเสีย

1) ข้อดีของ e-Book

- 1.1) อ่านที่ไหน เมื่อไหร่ ได้ตลอดเวลา เนื่องจากพกไปได้ตลอด และได้จำนวนมาก
- 1.2) ช่วยอนุรักษ์การตัดไม้ทำลายป่า เพราะไม่ต้องตัดไม้มาทำกระดาษ
- 1.3) เก็บรักษาได้ง่าย ประหยัดเนื้อที่ในการจัดเก็บ
- 1.4) ค้นหาข้อความได้ ยกเว้นว่าอยู่ในลักษณะของภาพ

- 1.5) ใช้พื้นที่น้อยในการจัดเก็บ
- 1.6) อ่านได้ในที่มืด หรือแสงน้อย
- 1.7) ทำสำเนาได้ง่าย
- 1.8) จำหน่ายได้ในราคาถูกกว่าในรูปแบบหนังสือ
- 1.9) อ่านได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง เพราะไม่ยับหรือเสียหายเหมือน

กระดาษ

- 1.10) สะดวกสบาย ไม่ต้องเดินทาง แค่คลิกเดียวก็สามารถเลือก

อ่านหนังสือที่ต้องการได้ทันที

- 1.11) เป็นส่วนหนึ่งในการรักษาธรรมชาติ โดยลดการใช้กระดาษ

2) ข้อเสียของ e-Book

หรือแบตเตอรี่

- 2.1) ต้องอาศัยพลังงานในการอ่านตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า

- 2.2) เสี่ยงสุขภาพสายตา จากหน้าจออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

- 2.3) ขาดความรู้สึก หรืออารมณ์ หรือความคลาสสิก

- 2.4) อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับการ ลง hardware หรือ software ใหม่

หรือแทนที่อันเก่า

- 2.5) ต้องมีการดูแลไฟล์ให้ดี ไม่ให้เสียหรือสูญหาย

- 2.6) การอ่านอาจเกิดอันตรายต่อสายตา

- 2.7) เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ง่าย

- 2.8) ไม่เหมาะกับบาง format เช่น รูปภาพ รูปถ่าย แผนที่ใหญ่

2.3. ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

2.3.1 กลุ่มเป้าหมาย 20 – 25 ปี

โดยปกติแล้วการเจริญเติบโตและพัฒนาการต่างๆ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงตามวัย ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นับตั้งแต่วัยทารก วันก่อนเรียน วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ ไปจนกระทั่งถึงวัยสูงอายุ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะช่วยให้เราสามารถวางแผนในการดูแล แต่ละวันของช่วงวัยของชีวิตได้อย่างถูกต้อง จึงจะถือได้ว่าการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เป็นไปอย่างเหมาะสม

โดยในกลุ่มเป้าหมายจะอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน นับตั้งแต่ 20 – 25 ปี จนถึงอายุ 50 ปี อาจแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

1. ระยะเวลาผู้ใหญ่ออนต้น อายุ 20 – 39 ปี
2. ระยะเวลาผู้ใหญ่ออนกลางคน อายุ 40 – 59 ปี

ในช่วงการเป็นผู้ใหญ่ออนต้น พฤติกรรมประจำวันที่ทำ ส่วนมากจะเป็นการเริ่มการประกอบอาชีพ การเข้าสู่ช่วงชีวิตสมรส และการมีบุตร การปรับตัวให้เหมาะสมกับชีวิตครอบครัว อารมณ์เพิ่มลดความความรุนแรง มีความรอบคอบขึ้น

ด้านร่างกาย

- การเจริญเติบโตสูงสุดในด้านร่างกาย ช่วงอายุ 20 – 25 ปี และค่อยๆเสื่อมลงในช่วง อายุ 30 +

ด้านอารมณ์

- มีความมั่นคงในอารมณ์มากขึ้น ไม่แปรปรวนง่าย
- สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น
- ควบคุมอารมณ์ได้ดี

ด้านสังคม

- มีความคิดริเริ่มสร้างครอบครัว
- มีความคิดริเริ่มในการเลือกอาชีพ
- มีการเลือกคู่ครองที่เหมาะสมกับตนเอง
- มีการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ง่าย
- มีการสร้างสัมพันธ์ภาพใหม่ๆ

4. กรณีศึกษา

4.1 ETUDE E-BOOK 1 - ALL ABOUT EYES

ภาพที่ 60 กรณีศึกษา (1)

4.1.1 ชั้นระบุผลงาน

ETUDE E-BOOK 1 - ALL ABOUT EYES (Etude House Thailand)

4.1.2 ชั้นตอนการพรรณนาผลงาน

เป็น ebook ที่พูดถึงเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ความงามของผู้หญิง โลโก้สไตล์ และการแต่งหน้า เทคนิคการใช้เครื่องสำอางแต่ละชิ้น และยังมีเกมที่ให้คนอ่านได้ลองแต่งหน้าตามแบบที่กำหนดมา

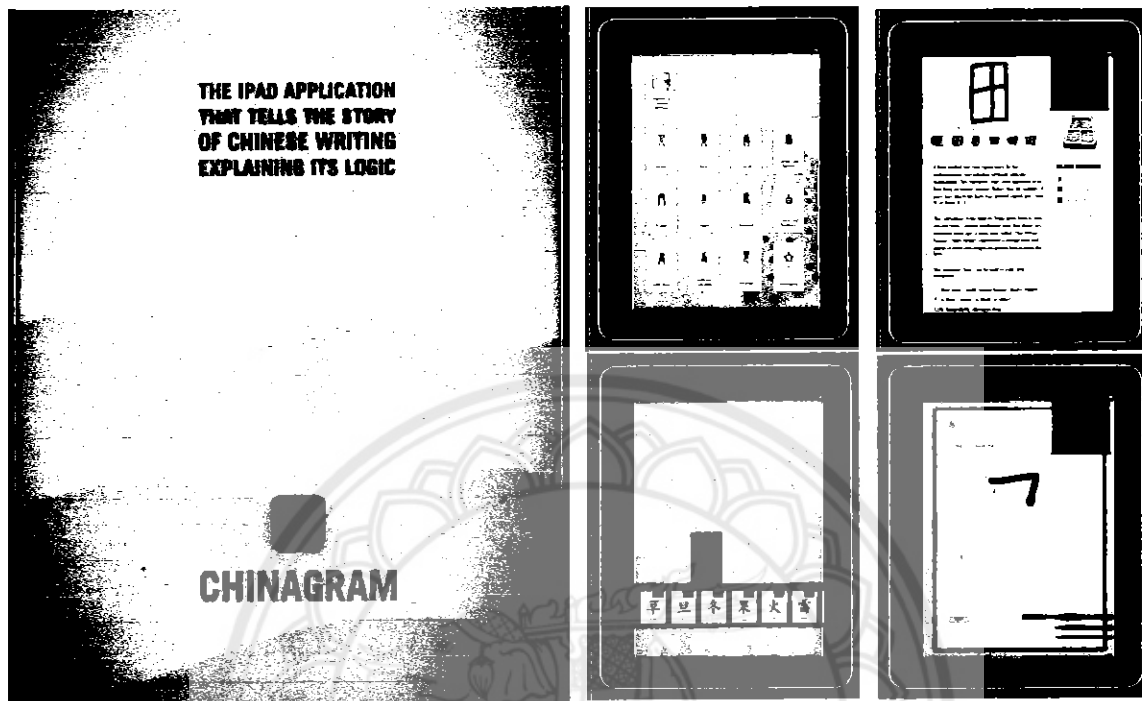
4.1.3 ชั้นวิเคราะห์

Ebook ที่แนะนำเทคนิคการใช้เครื่องสำอางแต่ละชิ้น โดยมีการสาธิตเป็นรูปวาดและรูปภาพ และเกมที่แทรกการแต่งหน้าตามรูปที่กำหนดมาให้ได้ลองทำตามที่ทำให้สามารถจดจำได้ง่ายและนำไปทำตาม

4.1.4 ชั้นตีความ

ใช้รูปวาดผสมกับรูปภาพ เป็นเทคนิคที่ทำให้ดูน่าสนใจมากกว่าใช้รูปภาพเพียงหรือรูปวาดเพียง เลือกใช้สีที่เข้ากับกลุ่มเป้าหมายและความเป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์เครื่องสำอาง

4.2 Chinagram for iPad

ภาพที่ 61 กรณีศึกษา (2)

4.2.1 ชั้นระบุผลงาน

Chinagram for iPad (<http://www.bestinteractiveebooks.com>)

4.2.2 ขั้นตอนการพรรณนาผลงาน

Ebook ที่สอนเกี่ยวกับตัวอักษรจีน มีคำอธิบายเกี่ยวกับตัวอักษรในแต่ละตัว มีการออกเสียงที่ให้อ่านกดฟังได้

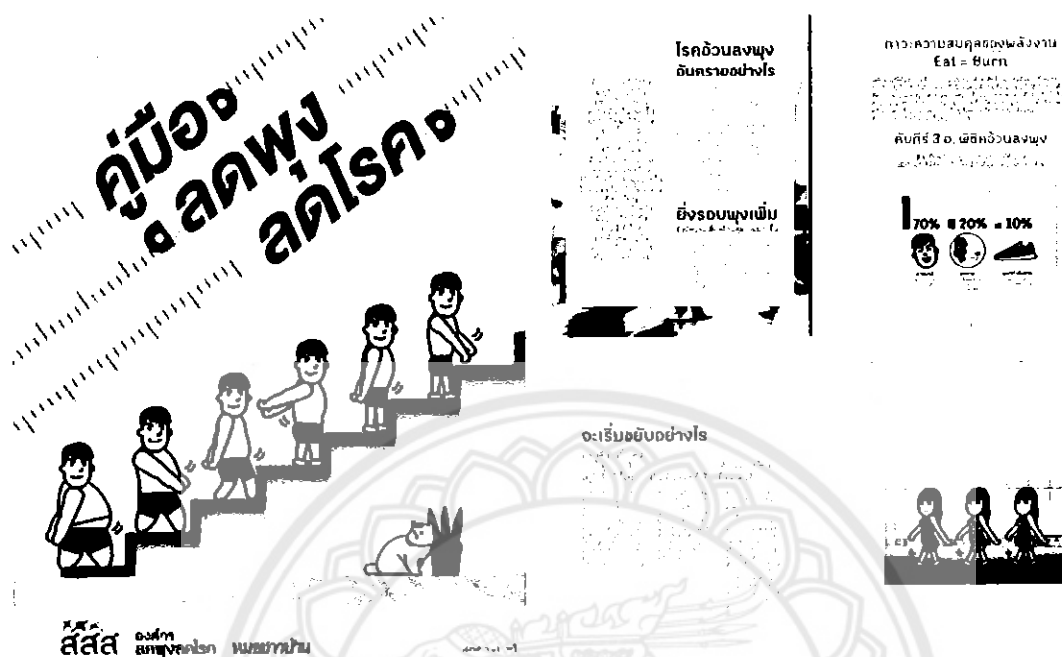
4.2.3 ชั้นวิเคราะห์

เป็น ebook ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรจีน ต้นกำเนิดของตัวอักษร การเขียนตัวอักษรจีน และการสอนการออกเสียงในแต่ละตัว และยังมีแบบฝึกให้ลองเขียนค้วอักษรจีน

4.2.4 ชั้นตีความ

มีการใช้ลูกเล่นที่ทำให้คนจดจำได้ก็คือแบบฝึก ซึ่งทำให้ ebook มีความน่าสนใจมากกว่าการอ่านอย่างเดียว

4.3 คู่มือลดพุง ลดโรค ฉบับประชาชน

ภาพที่ 62 กรณีศึกษา (3)

4.3.1 ชั้นระบุผลงาน

คู่มือลดพุง ลดโรค ฉบับประชาชน องค์การลดพุงลดโรค สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

4.3.2 ขั้นตอนการพิจารณาผลงาน

Ebook ให้ความรู้เกี่ยวกับลดพุง และแนะนำการออกกำลังกาย

4.3.3 ชั้นวิเคราะห์

เป็น ebook ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคลงพุง และวิธีการลด โดยมีการแนะนำการออกกำลังกายง่ายๆ ที่ช่วยลดได้

4.3.4 ชั้นตีความ

มีการใช้สีที่ทำให้ดูน่าสนใจ การใช้รูปภาพที่สื่อแบบชัดเจน การใช้คำพูดที่อ่านสบายและเข้าใจง่าย

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เรื่อง การ
แต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับอายุ 20 – 25 ปี ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาเป็น
ส่วนหนึ่ง ในการออกแบบ โดยนำเสนอความคิดและวิธีการเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเป็นระบบ
อันมีเนื้อหาและขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย
- 3.4 แนวทางการออกแบบ
- 3.5 สรุปแนวทางในการออกแบบ

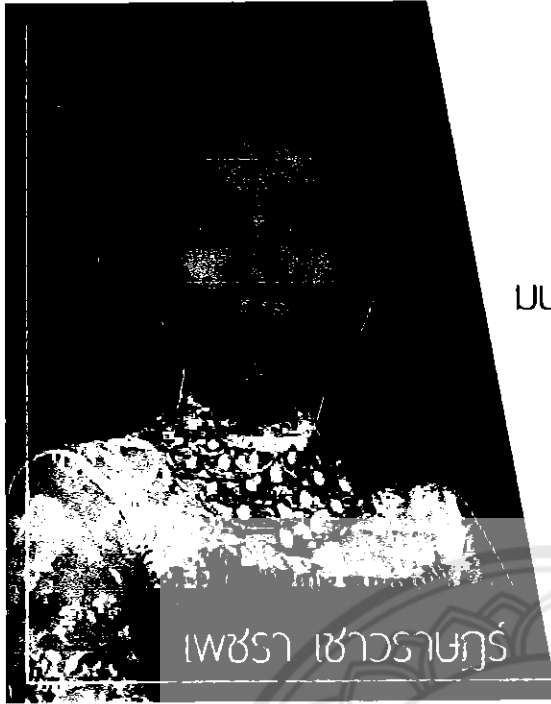
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 การแบ่งยุคการแต่งหน้า

จากการไปศึกษาข้อมูลโดยแบบรวมๆ แล้วนำมาแยกตามยุคได้
ทั้งหมด 3 ยุค โดยแบ่งตาม ค.ศ คือ ยุค 70 , ยุค 80 และยุค 2000 ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งหน้าใน
แต่ละยุคมีความแตกต่างและคล้ายคลึงกันในบางเรื่อง โดยส่วนมากจะเน้นไปในแนวทางการพัฒนา
ขึ้นทางด้านของเครื่องสำอาง วิวัฒนาการของเทคโนโลยีและวงการหมอบที่เข้ามาเกี่ยวกับ ดังนั้นข้อมูล
การแบ่งยุคทั้ง 3 ยุค มีดังนี้

1) ยุค 70 หรือ พ.ศ 2513 – 2522

ในยุคสมัยนี้จะมีการตั้งเรื่องราวต่างๆ เข้ามาเป็นแรงบันดาลใจในการแต่งหน้า เช่น มนต์รักลูกทุ่ง ที่มีกระแสดังในชวงนั้น จึงทำให้การแต่งหน้า
แบบทองกวาวได้รับความนิยมค่อนข้างมาก หรือจะเป็นคุณเพชรรา เขวราชฤทธิ์นักแสดงมากฝีมือที่
ใครๆ ก็รู้จัก ก็อาจจะเป็นแบบของการแต่งหน้าในยุคนี้ ที่ได้กระแสดังและมีคนแต่งตามอีกมากมาย

57
2513 - 2522
1970s

มนตร์รักลูกทุ่ง
หน้าขาว
เป็นตามากกว่าปาก
Second line
ก้าวเล็ก เข้มเสอกับ
อายุไลเนอร์หางตาเปิด-ปิด
ขนตาหนา
สปากฮัก

ภาพที่ 63 ยุค 70

2) ยุค 80 หรือ พ.ศ 2523 - 2522

ในยุคต่อมา ก็คือยุคของ 80 ซึ่งในยุคนี้เป็นยุคที่เราจะแบ่งไว้เป็น 2 ยุคย่อยๆ คือ 80 และ 90 ซึ่งในช่วงต้น 80 ในประเทศไทยเราอาจจะเรียกได้ว่าเป็นยุคมืดเกี่ยวกับการแต่งหน้าของไทยเลยก็ว่าได้ เนื่องจากในยุคก่อนมีเครื่องสำอางที่น้อย จึงทำให้คนยังแต่งไม่เยอะ แต่พอถัดมาในยุคนี้มีเครื่องสำอางที่ดูทันสมัย มีสีสันมากขึ้นและมีการพัฒนาหลายๆ อย่าง ทำให้ผู้คนเลือกใช้ของไม่ถูก มีอะไรก็ใส่ไปที่หน้า จะอายแชโดว์ บรัชออน หรือแม้กระทั่งลิปสติกสีฉูดฉาด จึงทำให้ในยุคสมัยนั้นเกิดภาวะการเป็นยุคมือ เพราะแต่งหน้ากันแบบคัลเลอร์ฟูล

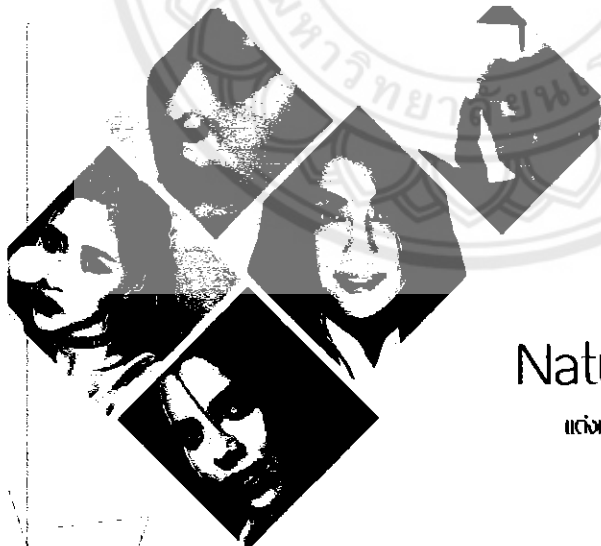
2523 - 2542
1980s

ดิสโก้

เครื่องสำอางจะมากกว่าเดิม
ยุคเปิดของการแต่งหน้าไปไทย
สปลั๊กสีขาว (สปลั๊ก)
กั๊กเล็ก เส้นเรียว
เป็นช่วงคัลเลอร์ฟูล
ติดขนตาปลอมหลายแบบ
ติดขนตาปลอมบน-ล่าง ไซส์เดียว
ลงอายเชดไว้พองจนทั้งคิ้ว
เครื่องสำอางผสมซินเนอร์
เม็ดกันคิ้ว

ภาพที่ 64 ยุค 80

ในยุคย่อยต่อมาก็คือ ยุค 90 ซึ่งในยุค 90 เนี่ย เริ่มมีการ
แต่งหน้าที่เบาลงจากคัลเลอร์ฟูลอยู่มาก เนื่องจากในช่วงนี้มีเครื่องสำอางที่เป็นโวนสีน้ำตาลเข้ามา จึง
ทำให้เกิดกระแสเทรนด์ต่างๆ ที่เป็นเกี่ยวกับสีน้ำตาลเกิดขึ้น จึงทำให้ยุคนี้มีทั้งลุคกรันจ์ ที่เป็นโทนสี
น้ำตาลเข้มทั้งตาและปาก และอีกลุคที่ดูเป็นธรรมชาติเน้นเผยผิวธรรมชาติมากขึ้น

2523 - 2542
1990s

รองพื้นเริ่มมีหลายเบอร์
อุปกรณ์แต่งหน้ารีแบรนด์
ติดขนตาปกติ
โบนสีน้ำตาล

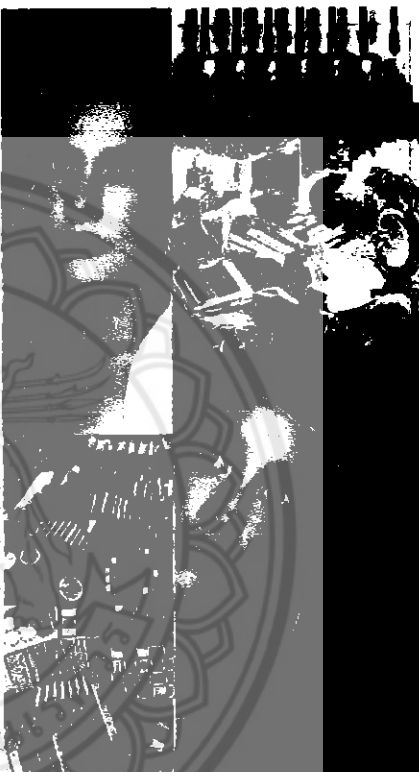
GRUNGE & Nature Look

แต่งหน้าเริ่มมีความธรรมชาติ
รู้จักการใช้เครื่องสำอาง
เป็นการปิดเกลศกร่า
ปิดเก็บให้ดูผิวสุขภาพดี

ภาพที่ 65 ยุค 90

3) ยุค 2000 หรือ 2543 – 2559

หลังยุคอินเทอร์เน็ต ที่ทก้ามแล้ว มาถึงยุค 2000 ซึ่งเป็นยุคที่มีความใกล้เคียงกับปัจจุบันขึ้นมาเรื่อยๆ โดยในยุคนี้จะเป็นยุคของการเฟื่องฟูทุกอย่าง ทั้งเครื่องสำอาง ทั้งการแต่งหน้า การมีเทรนด มีกระแสม มีบิวตี้บล็อกเกอร์ที่ทั้งสอนและแนะนำเทคนิคต่างๆ หรือจะอีกทั้งการเกิดเครื่องสำอางใหม่ๆ และในยุคนี้ยังมีเรื่องของคอลเลกชันอีกด้วย

อิสระในการแต่งหน้า
ใครๆ ก็แต่งได้ไม่จำกัดเพศ อายุ
มีเทรนด์ใหม่เทรนด์เก่า
เทรนด์การแต่งหน้ามีมาก
มีทั้งเทรนด์ทั้งกระแส
เครื่องสำอางมีครบ
อุปกรณ์มีครบ

คอลเลกชัน
มีครีมรองพื้นชนิดใหม่
BB CC AA EE
Primer
Cushion
คอนแทค - บิกอายส์
คิวมีหลายทรง ปรับทรงเข้ากับรูปหน้า

2543 - 2559
2000s

ภาพที่ 66 ยุค 2000

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งทางเว็บไซต์ และการสอบถามกับบุคคลต่างๆ อีกทั้งแหล่งอ้างอิงต่างๆ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ด้านการออกแบบ Layout เพื่อนำมาวิเคราะห์แล้วแยกตามหัวข้อ เพื่อให้ง่ายต่อการนำเสนอแก่ผู้อ่าน

3.3 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย

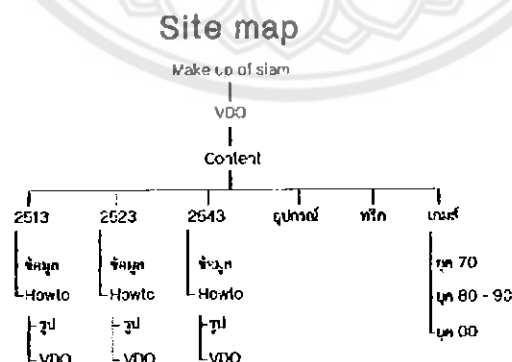
กลุ่มเป้าหมายมีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี ผู้ศึกษาจึงนำเสนอออกมาในรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการนำเสนอที่น่าสนใจและง่ายต่อการอ่าน จากผลสำรวจพบว่า ในกลุ่มอายุ 20 – 25 เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดถึง 54.2 ชั่วโมง/สัปดาห์และยังอยู่ในช่วงวัยที่มีความสนใจในरोบด้าน ต้องใช้พลังงาน ความเข้าใจ ความละเอียดอ่อน และความใส่ใจ สะดวกสบาย อีกทั้งยังเป็นช่วงวัยที่กำลังจะเริ่มเข้าสู่สังคมการทำงาน การแต่งหน้าจึงจำเป็นต่อการทำงานเพื่อเสริมสร้างบุคลิกได้ สร้างความมั่นใจเติมลงไป

ภาพที่ 67 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย

3.4 แนวทางการออกแบบ

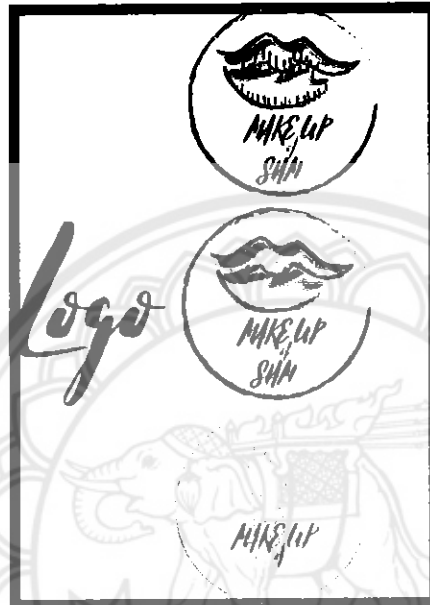
3.4.1 Sitemap

ภาพที่ ๐๘ Sitemap

3.4.2 Logo

แนวคิดโลโก้ได้มาจากการที่ผู้หญิงชอบลิปสติก ถึงแม้จะมีปากเดียวแต่สามารถมีลิปสติกได้หลายแห่ง อีกทั้งก็ยังสามารถแต่งหน้าได้หลายลุคหลายแบบ จึงนำเอาริมฝีปากมาเป็นตัวโลโก้และใช้เส้นบรัชในการเบลนด์เพื่อให้ดูอ่อนหวานเหมาะกับผู้หญิง

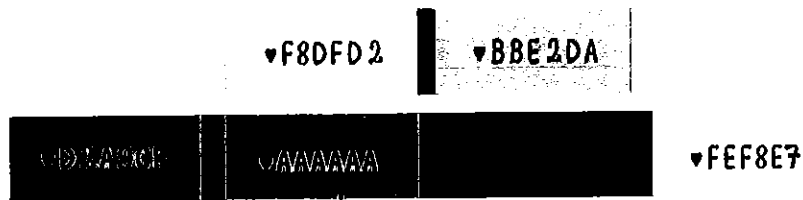
ภาพที่ 69 Logo

3.4.3 Layout

ภาพที่ 70 Layout

3.4.4 Mood & Tone

ภาพที่ 71 Mood & Tone

3.4.5 Font

ภาพที่ 72 Font

3.4.6 References

ภาพที่ 73 References

3.5 สรุปแนวทางในการออกแบบ

ในแต่ละปีมีเทรนด์แฟชั่นต่างๆ มากมายที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นก็ยังมีเทรนด์ของการแต่งหน้าที่ต้องตามมาด้วย ซึ่งในแต่ละปีก็จะมีเกิดขึ้นมากมายจนทำไม่ได้ และในอดีตที่ผ่านมาก็มีเหตุการณ์และกระแสนิยมการแต่งหน้าต่างๆ เกิดขึ้นอีกด้วย จึงอยากรวบรวมการแต่งหน้าและเทคนิคการแต่งจุดต่างๆ มาเก็บไว้เพื่อให้คนที่สนใจได้มาศึกษา

บทที่ 4

การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปไกล จนทำให้มีเครื่องมือที่อำนวยความสะดวกมากมาย ทั้งนี้หนึ่งในอุปกรณ์เครื่องมือที่สร้างความสะดวกสบายแก่ผู้ที่ชอบอ่านหนังสือนั่นก็คือ ebook หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ชอบอ่านหนังสือแต่ไม่อยากจะถือหนังสือเล่มหนาไปด้วย ซึ่งตัว ebook มีความสามารถที่จะจุหนังสือได้เป็นพันๆ หน้า และยังสามารถเพิ่มลูกเล่นพวกอินเตอร์แรคทีฟที่ลงไปให้ความน่าสนใจได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงเหมาะจะใช้กับการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ เรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ.2513 – พ.ศ.2559 เพื่อความสะดวกแก่สาว ๆ ที่รักในการแต่งหน้าและอยากรู้เกี่ยวกับเทรนด์ต่างๆ ที่เคยมีมาอีกด้วย โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 4.1 Pre-Production

- 4.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์
- 4.1.2 แนวทางในการออกแบบ
- 4.1.3 เขียน SiteMap ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนที่ 4.2 Production

- 4.2.1 การถ่ายผลงานในรูปแบบ VDO
- 4.2.2 การออกแบบการจัดวางและ Interactive ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนที่ 4.3 Post-Production

ขั้นตอนที่ 4.1 Pre-Production

ขั้นตอน Pre - Production เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทำผลงานจริง ประกอบไปด้วยขั้นตอนหลักๆ ดังต่อไปนี้

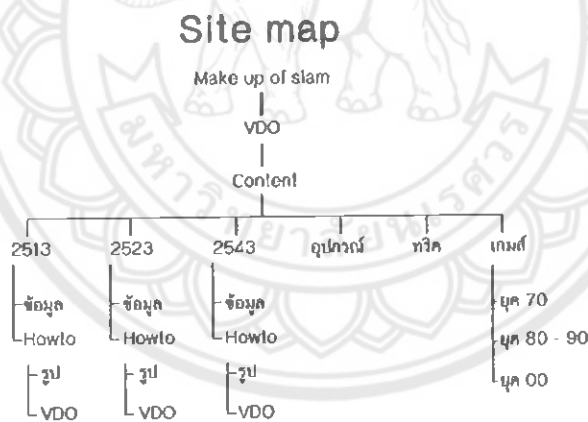
4.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นมาได้แบ่งเป็น การแต่งหน้า 3 ยุค เพื่อดึงเอกลักษณ์การแต่งหน้าในแต่ละยุคมาปรับใช้ในปัจจุบัน

4.1.2 แนวทางการออกแบบ

การจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้า ตั้งแต่ พ.ศ.2513 – พ.ศ.2559 นี้จะเสนอเกี่ยวกับการแต่งหน้าในแต่ละยุค เทคนิคการประยุกต์ลักษณะ แต่งหน้าในแต่ละยุคเพื่อปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องสำอางหรืออุปกรณ์ เพื่อเป็นคู่มือในการหัด แต่งหน้าหรือรู้จักกับเครื่องสำอางหรือแปร่งต่าง ๆ โดยได้เลือกทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพราะเป็น สื่อที่ทันสมัยและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายที่สุด โดยในปัจจุบันมักรับข่าวสารต่างๆ ข้อมูล ผ่าน อินเทอร์เน็ตและผ่านอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์มากกว่า

4.1.3 เขียน SiteMap ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

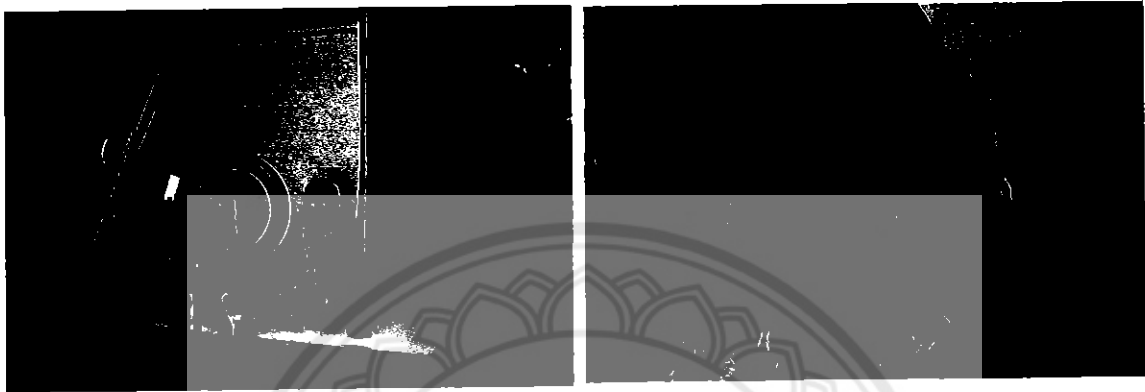

ภาพที่ 74 Site map(2)

ขั้นตอนที่ 4.2 Production

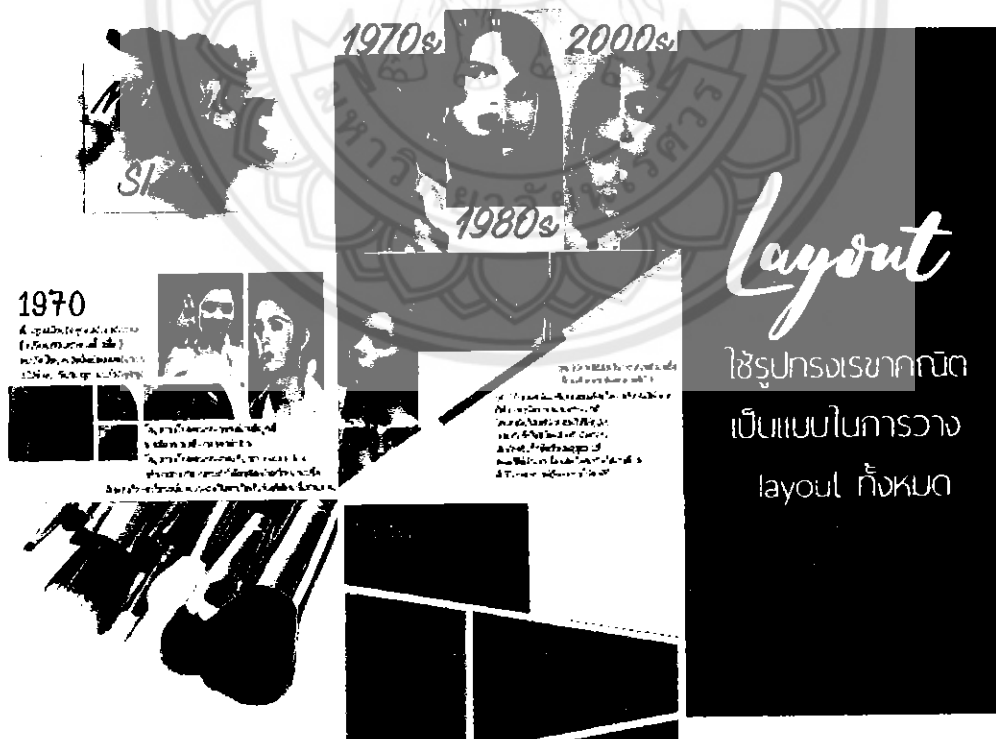
4.2.1 การถ่ายผลงานในรูปแบบ VDO

ในการจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์การแต่งหน้า จำเป็นต้องมีตัวอย่างในการทำให้ดูและเข้าใจง่าย

ภาพที่ 75 การถ่าย VDO การแต่งหน้า

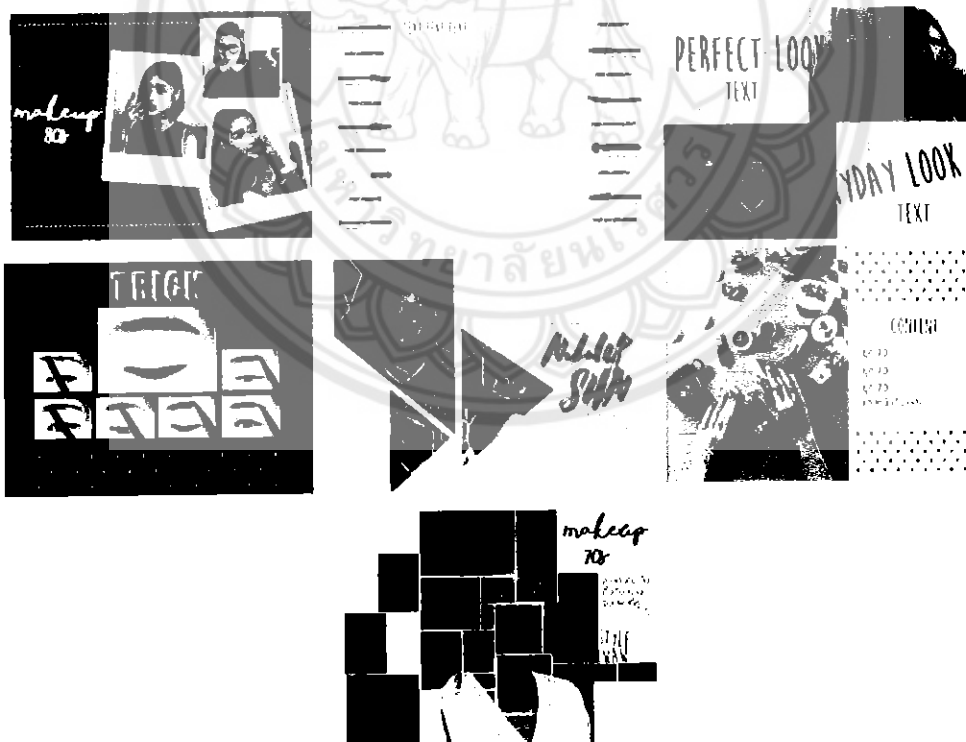
4.2.2 การออกแบบการจัดวางและ Interactive ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

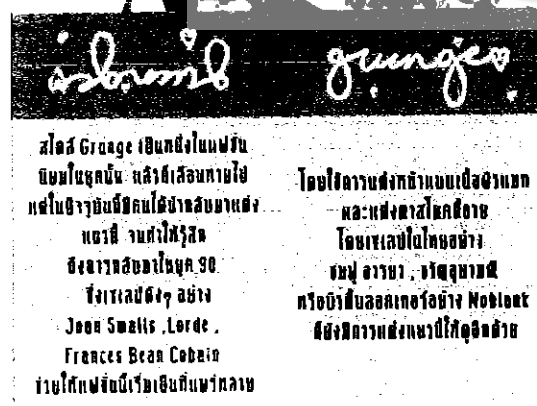
ภาพที่ 76 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 1

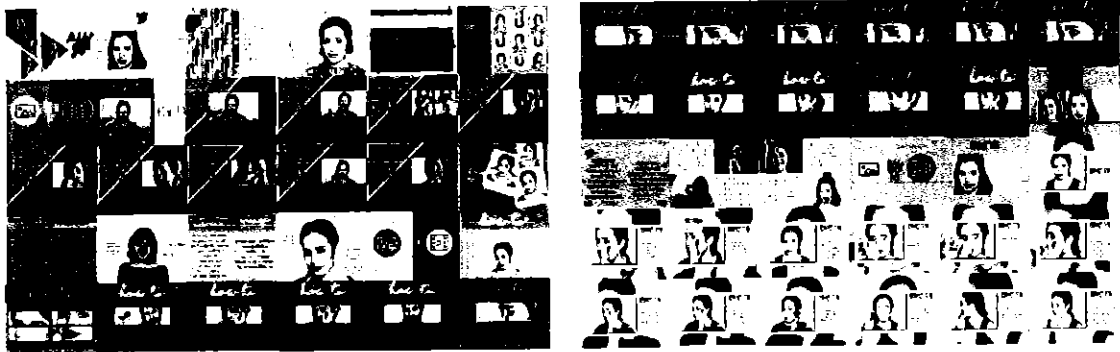
ภาพที่ 77 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 2

ภาพที่ 78 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 3

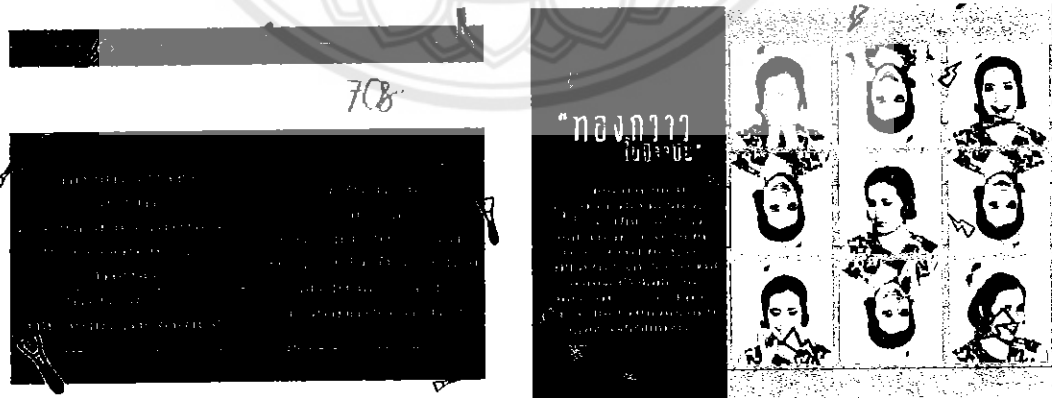
ภาพที่ 79 การจัดวาง Layout ครั้งที่ 4

ภาพที่ 80 แบบร่างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 81 ยุคที่ 1 (70) 2513 มนต์รักลูกทุ่ง

ภาพที่ 82 ยุคที่ 1 (70) 2513 มนต์รักลูกทุ่ง (2)

grunge

สไตล์ Grunge เป็นสิ่งที่นิยมในหมู่นักฟังเพลงในยุคนั้น แล้วยังเลือกที่จะไปฟังในซาวนด์ที่มีคนได้มาผสมผสานกันนี้ จนทำให้วงดัง

วงแรกสุดมาในยุค 90
วงแรกสุดมีชื่อว่า
John Smalls ,Lorde ,
Frances Bean Cobain
วงในยุคนั้นถือว่าเป็นที่กล่าวถึง

โดยในการแต่งหน้าแบบเชียวผม
จะแต่งมาโดยที่ง่าย
โดยที่เอาไปโดยที่ง่าย
ขลุ่ยยาวๆ , วัสดุคุณภาพ
หรือถ้ามีของเครื่องใช้ NoBlock
สิ่งในการแต่งหน้าให้ดูดีด้วย

Eye liner : ใช้น้ำตาล /
สีฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ลิปสติก : ใช้น้ำตาล / สี
ฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ลิปสติก : ใช้น้ำตาล / สี
ฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ภาพที่ 83 ยุคที่ 2 (80) 2523

Browns look

การแต่งหน้าแบบ Browns look เป็นที่นิยมในช่วงยุค 90-2000 โดยเน้นโทนสีน้ำตาลและสีดินเผา

ลิปสติก : ใช้น้ำตาล / สี
ฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ลิปสติก : ใช้น้ำตาล / สี
ฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ลิปสติก : ใช้น้ำตาล / สี
ฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ภาพที่ 84 ยุคที่ 2 (80) 2523 (2)

EVERYDAY LOOK

การแต่งหน้าแบบ Everyday Look เป็นที่นิยมในช่วงยุค 90-2000 โดยเน้นโทนสีธรรมชาติและสีที่เข้ากับผิว

NATURE LOOK

การแต่งหน้าแบบ Nature Look เป็นที่นิยมในช่วงยุค 90-2000 โดยเน้นโทนสีธรรมชาติและสีที่เข้ากับผิว

ลิปสติก : ใช้น้ำตาล / สี
ฟ้า / สีเขียว / สี
หรือสีที่เข้ากับ
สีของลิปสติก

ภาพที่ 85 ยุคที่ 3 (00) 2543

ขั้นตอนที่ 4.3 Post-Production

ขั้นตอนนี้จะรวบรวมงานที่ได้ออกแบบวางตามแผนผังที่กำหนดไว้เพื่อทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

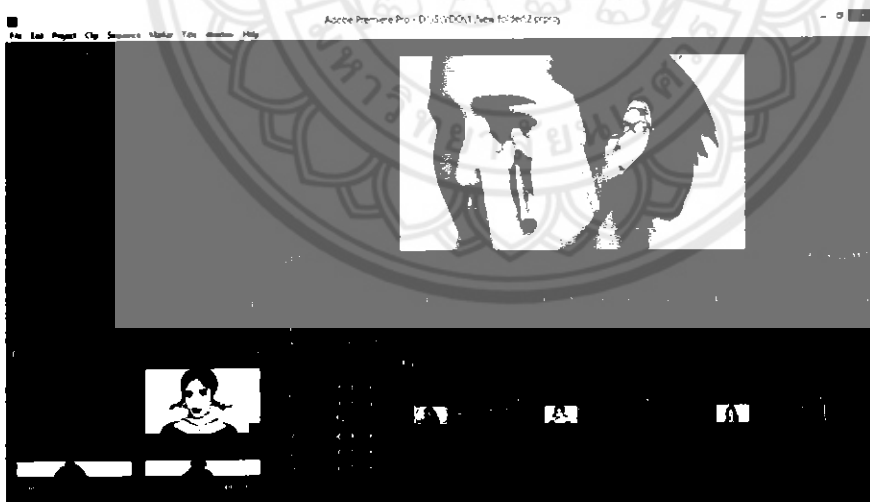
4.3.1 จัดวางแผนผังการนำเสนอ

โดยใช้โปรแกรม Adobe Indesign ในการจัดวางหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

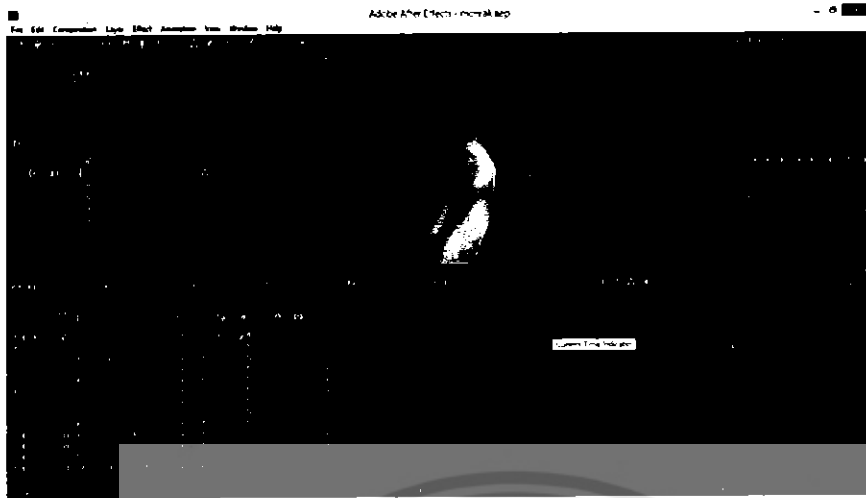

ภาพที่ 86 Adobe Indesign

4.3.2 ตัดต่อ VDO ใน Adobe Premiere Pro และ Adobe After Effects

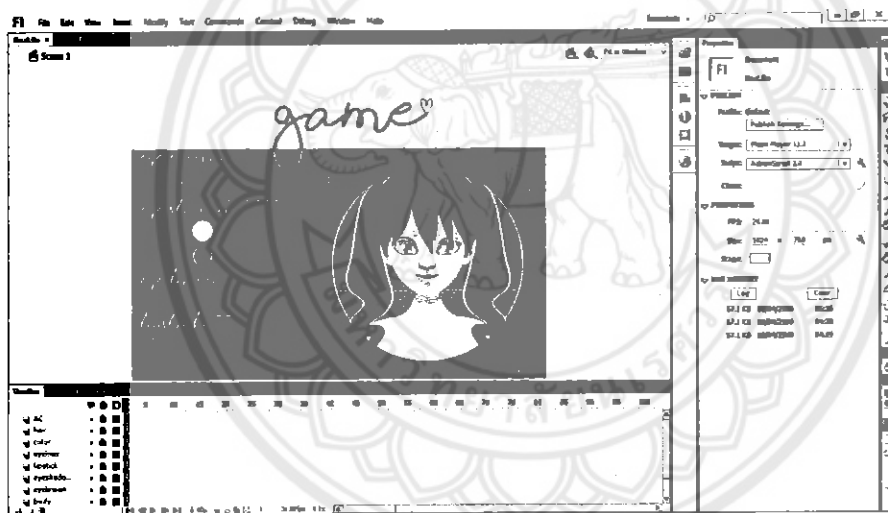

ภาพที่ 87 Adobe Premiere Pro

ภาพที่ 88 Adobe After Effects

4.3.3 ทำเกมส์ Interactive ใน Adobe flash

ภาพที่ 89 Adobe flash

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่องประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้หญิงอายุ 20 – 25 ปี ผู้วิจัยได้จัดสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานการออกแบบ ดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.3 ปัญหาที่พบในการปฏิบัติงาน

5.4 แนวทางการแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบ
2. เพื่อศึกษาการแต่งหน้าของแต่ละยุค
3. เพื่อออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่องประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ.2513 - 2559

5.2 สรุปผลการวิจัย

วิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เชิงโต้ตอบเรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้หญิงอายุ 20 – 25 ปี นั้นได้มีการวางแผนเอาไว้เป็นขั้นเป็นตอนและค่อนข้างใช้เวลาในการจัดทำนานพอสมควร เหตุผลที่ได้เลือกทำเรื่อง ประวัติศาสตร์การแต่งหน้าตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2559 สำหรับผู้หญิงอายุ 20 – 25 ปี เพราะ ในปัจจุบันมีการแต่งหน้ามากมายเกิดขึ้นและยังเปิดกว้างในการแต่งหน้า ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นแค่ผู้หญิงเท่านั้นที่จะแต่งหน้าได้ แต่ในสังคมปัจจุบันยังเปิดให้ผู้ชายได้แต่งอีกด้วย จึงอยากนำเสนอเกี่ยวกับการแต่งหน้าที่เป็นจุดเด่นที่ผ่านมามีในอดีตเอากลับมาปรับแต่งใช้ในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้สิ่งที่มีมาในอดีตนั้นเลือนหายไป

ดังนั้นเรื่องราวที่ได้ทำการวิจัยขึ้นมาจึงมุ่งเน้นการให้คำแนะนำและวิธีการแต่งหน้าพร้อมเทคนิคและอธิบายอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแต่งหน้าให้กับผู้ที่สนใจได้รู้จักอย่างถูกต้องและนำไปใช้ได้ถูกวิธี โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อการในการสื่อสารให้ข้อมูล เพราะในปัจจุบันกลุ่มเป้าหมายมีแนวโน้มในการบริโภคข่าวสาร รับข้อมูลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

5.3 ปัญหาที่พบในการปฏิบัติงาน

ปัญหาที่พบในการดำเนินการวิจัย

5.3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการออกแบบ

- การวาง Layout ยังดูไม่น่าสนใจเท่าไร

5.3.2 ปัญหาเกี่ยวกับโปรแกรม

- เนื่องจากต้องใช้หลายโปรแกรมในการทำงาน จึงทำให้มี Code error ในเรื่องของเกมส์ช่วงท้ายบท
- ตอน Export งานทั้งหมด เกิดปัญหาเกี่ยวกับ VDO ที่แทรกไว้ใน Ebook ไม่เล่นในตัวผลงานสำเร็จ

5.4 แนวทางการแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.4.1 การแก้ไขปัญหากับ Code

- ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับ Code และ Export Code : การเปลี่ยนของชุด code สีในเกมส์ที่มีปัญหา ให้ตรงกับตัวสีที่ออกแบบมา
- Export : Downlode flash player 11 ไว้ที่เครื่องเพื่อให้ VDO ที่อยู่ในชิ้นงานเล่น

ข้อเสนอแนะ

- ตัวหนังสือบางหน้าไม่ชัด

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บรรณานุกรม

กำเนิดเครื่องสำอาง.สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559 จาก

<http://blog.janthai.com/%E0%B8%81%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%87-2493.html>

จ๊กหนักงติเทส พื้นฐานการแต่งหน้าตั้งแต่ Makeup Base, รองพื้น, Concealer และแป้ง, สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559 จาก

<http://topicstock.pantip.com/woman/topicstock/2012/03/Q11871362/Q11871362.html>

ณัฐกร สงคราม, (2553), การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อการเรียนรู้ , (1),กรุงเทพฯ: บริษัทวิพพรีนธ์ (1991)

นักเดินทางหลงทิศ . (2558) . เจนกับเทรนด์แต่งหน้า 10 ลุค 10 ยุค ใน 100 ปีที่ผ่านมา ,สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2559, จาก <http://women.fanthai.com/?p=9481>

ประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2559 จาก <http://www.kruthong.net/Desktop%20Author/munu4.html>

แปรง . สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2559 จาก <http://www.jeban.com/viewtopic.php?t=122716>

องค์ประกอบในการใช้ผลิตภัณฑ์.สืบค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2559 จาก

<http://www.thaigoodview.com/library/contest1/tech04/21/standard/m03.html>

Ebook คืออะไร. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2559 จาก <http://06550128-01.blogspot.com/>

MTI Beauty Channel . (2012) . MTI สอนแต่งหน้ายุค 1970-1980 Makeup 70's Tutorial ,
สืบค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2559, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=FuDq3Gkje0>

pimpornn . (2013) . ประวัติและวิวัฒนาการของการแต่งหน้า ,สืบค้นเมื่อ 27 กันยายน 2559,
จาก <http://pimpornn.exteen.com/20130121/infographic-1>

ภาพที่ 90 การจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์ที่หอศิลป์ กทม
เมื่อวันที่ 16 - 21 พฤษภาคม 2560